

qualsevol altre recurs que es consideri procedent interposar-hi.

Palma, 8 de setembre de 2009

El director general

Josep M. Pomar Reynés

Per delegació del conseller de Salut i Consum (BOIB núm. 48/2008)

Annex

Tribunal qualificador

President

Titular: Isabel Márquez Vilanova

Suplent: Elena Cano Marcos

Vocal primer/primera

Titular: Catalina Pons Rayó

Suplente: Eva María Miguens Gómez

Vocal segon/segona

Titular: Isabel Rojas López

Suplent: Antonia Amengual Mayol

Vocal tercer/tercera

Titular: Margarita Siquier Tur

Suplent: Francisca Alemany Bonet

Vocal quart/quarta

Titular: Cecilio García Diéguez

Suplent: José Pastor Palenzuela

— o —

Num. 19834

Resolució del conseller de Salut i Consum de 8 de setembre de 2009 per la qual es designen els membres del Tribunal qualificador del concurs oposició per cobrir places vacants de la categoria fisioterapeuta dependents del Servei de Salut de les Illes Balears, convocat mitjançant la Resolució de 19 de juny de 2009 (BOIB núm. 92, de 25 de juny de 2009).

Antecedents

Mitjançant la Resolució del conseller de Salut i Consum de 19 de juny de 2009 —publicada en el BOIB núm. 92, de 25 de juny de 2009— es va convocar un concurs oposició per cobrir places vacants de la categoria fisioterapeuta dependents del Servei de Salut de les Illes Balears.

Fonaments de dret

1. La Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut.
2. La Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'estatut bàsic de l'empleat públic.
3. El Reial decret llei 1/1999, de 8 de gener, sobre selecció de personal estatutari i provisió de places en les Institucions sanitàries de la Seguretat Social, vigent amb rang reglamentari i sense caràcter bàsic en virtut de la disposició transitòria sisena de la Llei 55/2003.
4. La base 6.3 de la convocatòria indicada.

Per tot això, dict la següent

Resolució

1. Es designen els membres del Tribunal qualificador del concurs oposició per cobrir places vacants de la categoria fisioterapeuta dependents del Servei de Salut de les Illes Balears, convocat mitjançant la Resolució de 19 de juny de 2009 (BOIB núm. 92, de 25 de juny de 2009).
2. Publicar aquesta resolució en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Interposició de recursos

Contra aquesta resolució —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs de reposició davant l'òrgan que la dicta en el termini d'un mes comptadors des de l'endemà de la data de publicació, d'acord amb els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en relació amb l'article 57 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

També s'hi pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la data de publicació, d'acord amb els articles 10 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, sense perjudici de qualsevol altre recurs que es consideri procedent interposar-hi.

Palma, 8 de setembre de 2009

El director general

Josep M. Pomar Reynés

Per delegació del conseller de Salut i Consum (BOIB núm. 48/2008)

Annex

Tribunal qualificador

President

Titular: Isabel Pedrosa Morillo

Suplent: Petra Vidal Barceló

Vocal primer/primera

Titular: Antonia Puigros Fontiroig

Suplent: Margarita Company Bauzà

Vocal segon/segona

Titular: José Ardid Ramírez

Suplent: María del Carmen Tamarit Jaroslowsky

Vocal tercer/tercera

Titular: Antonia Talon Bermejo

Suplent: María Luisa Fernández Ramos

Vocal quart/quarta

Titular: José Pastor Palenzuela

Suplent: Cecilio García Diéguez

— o —

3.- D'altres disposicions

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CULTURA

Num. 19965

Ordre de la consellera d'Educació i Cultura de 7 de setembre de 2009 per la qual s'estableix l'organització i el funcionament dels ensenyaments professionals de dansa regulats per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, a les Illes Balears

L'article 3 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, estableix que els ensenyaments artístics tenen la consideració d'ensenyaments de règim especial. L'article 45 d'aquesta Llei determina que són ensenyaments artístics els ensenyaments elementals de música i de dansa, els ensenyaments artístics professionals i els ensenyaments artístics superiors. Els ensenyaments professionals de dansa s'organitzen en un sol grau de sis cursos de durada, d'acord amb l'article 48 de la Llei orgànica esmentada.

L'article 21 del Reial decret 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establerta per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, determina que en el curs 2007-2008 s'han d'implantar els quatre primers cursos dels ensenyaments professionals de dansa i han de quedar extingits els dos primers cicles dels ensenyaments de grau mitjà vigents fins aquest moment i en el curs 2008-2009 s'han d'implantar els cursos cinquè i sisè i ha de quedar extingit el tercer cicle dels ensenyaments de grau mitjà.

El Reial decret 85/2007, de 26 de gener, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments professionals de dansa regulats per la

Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, es va publicar al BOE el dia 13 de febrer de 2007.

Per atendre la implantació dels ensenyaments esmentats, fins aquest moment s'han dictat l'Ordre del conseller d'Educació i Cultura de 29 de juny de 2007, per la qual s'estableix el desenvolupament curricular dels ensenyaments professionals de dansa per al curs 2007-2008 (BOIB núm. 103 ext., d'11 de juliol) i l'Ordre de la consellera d'Educació i Cultura de 8 de setembre de 2008, per la qual s'estableix el desenvolupament curricular dels ensenyaments professionals de dansa per al curs 2008-2009 (BOIB núm. 135, de 25 de setembre).

La darrera Ordre indicada conté aspectes que cal desplegar i altres aspectes que cal millorar per atendre la normativa vigent, per això i per tal de donar major seguretat jurídica a la comunitat educativa, la Conselleria estima convenient dictar una Ordre amb vocació de permanència.

Aquesta norma conté les pautes organitzatives i de funcionament dels ensenyaments professionals de dansa, deroga l'Ordre de 8 de setembre de 2008 i estableix el currículum que cal aplicar, amb caràcter transitori, mentre no sigui vigent la norma reguladora del currículum que està en fase d'elaboració.

Per tot això, dicta la següent

ORDRE

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

1. Aquesta Ordre regula l'organització i el funcionament dels ensenyaments professionals de dansa establerts a la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, a les Illes Balears.

2. També regula les proves d'accés als ensenyaments professionals de dansa i la prova d'accés directe a cada un dels cursos, diferent del primer.

3. Així mateix, dicta les disposicions relatives al currículum que s'han de fer servir per a aquests ensenyaments, amb caràcter transitori, fins a la publicació del Decret que l'estableixi a les Illes Balears.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Aquesta Ordre s'ha d'aplicar en tots els centres de l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que imparteixin els ensenyaments que es regulen en aquesta norma.

Article 3

Centres

1. Aquests ensenyaments s'han d'impartir en tots els conservatoris professionals de música i dansa de les Illes Balears, i en els centres que estiguin autoritzats.

2. La Conselleria d'Educació i Cultura pot autoritzar altres centres perquè imparteixin aquests ensenyaments.

Article 4

Finalitat i organització

1. Els ensenyaments professionals de dansa tenen com a finalitat proporcionar a l'alumnat una formació artística de qualitat i garantir la qualificació dels futurs professionals de la dansa.

2. La finalitat dels ensenyaments professionals de dansa s'ordena en tres funcions bàsiques: formativa, orientativa i preparatòria per a estudis posteriors.

3. Els ensenyaments professionals de dansa s'organitzen en un sol grau de sis cursos de durada, segons el disposat a l'article 48.2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.

Article 5

Objectius generals dels ensenyaments professionals de dansa

Els ensenyaments professionals de dansa tenen com a objectiu principal contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats generals i els valors cívics propis del sistema educatiu i, a més, les capacitats següents:

a) Habituar-se a observar la dansa assistint a manifestacions escèniques relacionades amb aquesta i establir un concepte estètic que els permeti fonamentar i desenvolupar els propis criteris interpretatius.

b) Desenvolupar la sensibilitat artística i el criteri estètic com a font de formació i enriquiment personal.

c) Analitzar i valorar la qualitat de la dansa.

d) Conèixer els valors de la dansa i optar pels aspectes emanats d'ella que siguin més idonis per al desenvolupament personal.

e) Participar en activitats d'animació de dansa i culturals que permetin viure l'experiència de transmetre el plaer de la dansa.

f) Conèixer i emprar amb precisió el vocabulari específic relatiu als conceptes científics de la dansa.

g) Conèixer i valorar el patrimoni relatiu a la dansa com a part integrant del patrimoni històric i cultural.

Article 6

Objectius específics dels ensenyaments professionals de dansa

Els ensenyaments professionals de dansa han de contribuir a que els alumnes adquireixin les capacitats següents:

a) Demostrar el domini tècnic i el desenvolupament artístic necessaris que permetin l'accés al món professional.

b) Habituar-se a assistir a manifestacions escèniques relacionades amb la dansa per formar la seva cultura relativa a la dansa i restablir un concepte estètic que els permeti fonamentar i desenvolupar els propis criteris interpretatius.

c) Valorar la importància del domini del cos i de la ment per utilitzar amb seguretat la tècnica, amb la finalitat d'aconseguir la necessària concentració que permeti una interpretació artística de qualitat.

d) Aprofundir en el desenvolupament de la seva personalitat mitjançant la necessària sensibilitat musical, amb la finalitat d'aconseguir una interpretació expressiva.

e) Analitzar críticament la qualitat de la dansa en relació amb els seus valors intrínsecs.

f) Interrelacionar i aplicar els coneixements adquirits a totes les assignatures que formen el currículum, en les vivències i en les experiències pròpies, per aconseguir una interpretació artística de qualitat.

g) Aplicar els coneixements històrics, estilístics i coreogràfics per aconseguir una interpretació artística de qualitat.

h) Tenir la disposició necessària per saber integrar-se en un grup com un membre més del mateix o per actuar com a responsable del conjunt.

i) Actuar en públic amb autocontrol, domini de la memòria i capacitat comunicativa.

j) Adaptar-se amb la versatilitat necessària a les diferents formes expressives característiques de la creació coreogràfica contemporània.

k) Improvisar d'acord amb l'estil, la forma i el caràcter de la música, així com a partir de diferents propostes no necessàriament musicals, tant auditives, com plàstiques, poètiques, etc.

l) Reaccionar amb els reflexos necessaris que requereix la solució dels problemes que puguin sorgir durant la interpretació.

m) Formar-se una imatge ajustada de sí mateix, de les seves característiques i possibilitats, desenvolupar hàbits de l'estudi, valorant el rendiment en relació amb el temps utilitzat.

n) Aprofundir en el coneixement corporal i emocional per a mantenir l'adequat equilibri i benestar psicofísic.

Article 7

Especialitats dels ensenyaments professionals de dansa implantades a les Illes Balears

Les especialitats dels ensenyaments professionals de dansa que es poden implantar a les Illes Balears són les que figuren en l'article 4 del Reial decret 85/2007, sense perjudici que d'acord amb el que es preveu a la disposició addicional primera de la norma indicada, l'Estat pugui crear noves especialitats. La Conselleria d'Educació i Cultura determina les especialitats que poden impartir cadascun dels centres en la Resolució que estableix l'autorització.

Capítol II

Del currículum

Article 8

Currículum

1. Als efectes del que disposa aquesta Ordre, s'entén per currículum el conjunt d'objectius, de continguts, de mètodes pedagògics i de criteris d'avaluació de les diferents especialitats i assignatures dels ensenyaments professionals de dansa que figuren en la norma que l'estableix per a l'àmbit territorial de les Illes Balears.

2. Els centres han de concretar i completar el currículum dels ensenyaments professionals de dansa mitjançant l'elaboració del projecte educatiu de centre i han d'afavorir el treball en equip dels professors, n'han d'estimular l'activitat investigadora a partir de la seva pràctica docent i la creació d'activitats que permetin l'adaptació del centre a l'entorn socioeducatiu i a les característiques de l'alumnat.

3. El projecte educatiu del centre ha d'incloure els valors, els objectius i les prioritats d'actuació. Ha d'incorporar la concreció dels currículums establerts per l'Administració educativa que correspon fixar i aprovar al Claustre.

4. El projecte educatiu ha de formar part de la programació de l'activitat docent del centre i s'ha d'incorporar a la programació general anual.

5. Els professors han de desenvolupar les programacions de la seva activitat docent d'acord amb el currículum.

6. Els centres, en l'exercici de la seva autonomia, poden adoptar experimentacions, plans de treball, formes d'organització o ampliació de l'horari escolar, prèvia autorització de la Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent, sense que en cap cas s'imposin aportacions a les famílies ni exigències a l'Administració educativa.

Article 9

Assignatures que constitueixen el currículum

1. Els ensenyaments professionals de dansa s'organitzen en les següents assignatures:

a. Assignatures comunes a totes les especialitats:

- Música

b. Assignatures pròpies de l'especialitat:

- Especialitat de Dansa Clàssica:

- Dansa clàssica
- Dansa contemporània
- Repertori
- Dansa de caràcter
- Història de la Dansa
- Anatomia aplicada a la dansa
- Pas a dos

- Especialitat de Dansa Espanyola:

- Dansa clàssica
- Escola bolera
- Dansa estilitzada
- Flamenc
- Folklore
- Repertori
- Anatomia aplicada a la dansa
- Història de la Dansa

2. Les assignatures corresponents a cada curs dels ensenyaments professionals de dansa de les diferents especialitats i l'horari escolar de cada una d'elles s'inclouen a l'annex 1 de la present Ordre.

3. Quan s'implanti una nova especialitat a les Illes Balears, la Conselleria d'Educació i Cultura n'establirà el desplegament curricular i determinarà les assignatures comunes i d'especialitat que s'han de fer a cada curs dels ensenyaments.

Article 10

Nombre d'alumnes per assignatura i curs.

La relació numèrica màxima professor/alumne en totes les assignatures és de 1/15, sense perjudici que la Conselleria autoritzi grups més reduïts a petició justificada del centre educatiu.

Capítol III

De l'accés als ensenyaments

Article 11

Prova d'accés

1. De conformitat amb l'article 49 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, per accedir al primer curs dels ensenyaments professionals de dansa és necessari superar una prova específica d'accés en la qual es valora la maduresa, les aptituds i els coneixements per cursar amb aprofitament els ensenyaments professionals de l'especialitat, d'acord amb els objectius establerts en el Reial decret 85/2007, de 26 de gener, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments professionals de dansa.

2. Així mateix, es pot accedir a qualsevol altre curs diferent del primer dels ensenyaments professionals d'una especialitat sense haver cursat els anteriors, sempre que, mitjançant una prova d'accés al curs desitjat, l'aspirant demostrï posseir els coneixements necessaris per realitzar amb aprofitament els ensenyaments davant un tribunal designat pel director del centre.

3. Amb la finalitat d'orientar i de facilitar als candidats la preparació de la prova d'accés, tant al primer curs com a un curs distint del primer, els centres han de fer públic, amb antelació suficient, el projecte elaborat per la Comissió de Coordinació Pedagògica relatiu a la concreció dels exercicis de què consta la prova, amb la finalitat d'orientar i facilitar als candidats la preparació de la prova d'accés, sense que en cap cas aquests exercicis puguin incloure altres continguts que no siguin els estrictament establerts. El contingut i l'avaluació d'aquesta prova han de ser d'acord amb la distribució per cursos dels objectius, continguts i criteris d'avaluació del projecte educatiu del centre i ha d'estar recollit en el projecte esmentat.

4. Amb l'objecte de preservar el principi d'igualtat que ha de presidir l'objectivitat de la prova d'accés al grau, s'ha de fer una única convocatòria per a cada especialitat, a la qual es poden presentar tots els aspirants sense distinció entre els que hagin cursat o no els estudis elementals en el centre. Conseqüentment, el tribunal no pot tenir en compte, en cap cas, l'expedient acadèmic dels alumnes que hagin cursat amb anterioritat en el centre estudis corresponents a altres períodes formatius.

5. Cada centre ha d'establir, prèvia autorització de la Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent, el procediment de realització de la prova d'accés als diferents cursos de cada especialitat, d'acord amb el seu projecte educatiu i amb les seves possibilitats organitzatives.

6. El disseny d'aquestes proves ha d'incloure necessàriament:

a) Una descripció dels continguts i del procés de la prova.
b) Una relació de totes les parts de la prova que serveixi d'orientació als aspirants sobre el grau de dificultat que han de tenir els exercicis que s'han de realitzar.
c) Els criteris d'avaluació que s'hi han d'aplicar.

7. Els resultats definitius de les proves d'accés s'han de qualificar numèricament amb un nombre de 0 a 10 punts i, com a màxim, amb un decimal, i és precisa la qualificació de 5 o superior per aprovar.

8. La superació de la prova d'accés faculta exclusivament per matricular-se en el curs acadèmic per al qual s'hagi convocat, en el centre en què es fa la prova.

9. Quan una persona vulgui cursar una altra especialitat dels ensenyaments professionals de dansa diferent de la que ha cursat o cursa actualment, ha de superar una nova prova d'accés. En aquesta prova no s'ha d'examinar de les assignatures comunes a les dues especialitats que es tinguin superades a la primera de les especialitats. La Conselleria d'Educació i Cultura ha d'establir les condicions per les quals un aspirant que hagi superat una prova d'accés a una especialitat dels ensenyaments professionals de dansa pugui eximir-se de superar alguna de les assignatures que siguin comunes amb les de la prova d'accés a una altra especialitat dels ensenyaments esmentats.

10. En el cas que quedin places vacants, els centres podran fer una convocatòria extraordinària en el mes de setembre.

Article 12

Admissió d'alumnes i matriculació

1. L'admissió d'alumnes està sotmesa als principis d'igualtat, mèrit i capacitat, i supeditada a les qualificacions obtingudes en la prova d'accés a la qual es refereix l'article 7 del Reial decret 85/2007, de 26 de gener, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments professionals de dansa.

2. Correspon a la Conselleria d'Educació i Cultura regular els processos d'admissió i matriculació de l'alumnat.

3. La Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent ha d'establir les condicions per a la matriculació, amb caràcter excepcional, en més d'un curs acadèmic, d'acord amb l'establert en l'article 48.2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

Article 13 Matrícula

1. L'alumnat matriculat a més d'una especialitat únicament ha de cursar les assignatures comunes d'una d'elles. El consell escolar de cada centre ha d'autoritzar, amb caràcter excepcional, la matrícula en més d'una especialitat.

2. El consell escolar de cada centre ha d'autoritzar, amb caràcter excepcional, la matriculació en més d'un curs acadèmic d'aquells alumnes que, prèvia orientació del conjunt de professors que participen en el seu ensenyament, coordinats pel professor tutor, així ho sol·licitin i sempre que l'informe elaborat pel tutor asseguri l'adequada capacitat d'aprenentatge.

3. Qualsevol alumne oficial pot sol·licitar al director del centre la renúncia de matrícula durant el curs fins a la data de convocatòria d'exàmens ordinaris. Les renúncies de matrícula, que sempre han de ser acceptades, suposen la pèrdua de la condició d'alumne oficial del centre en el curs en què s'estigui matriculat, per la qual cosa en el futur reingrés en el centre estarà supeditat al que s'estableix en l'apartat següent. Les renúncies esmentades no comporten la devolució de les taxes abonades.

4. Els alumnes que, havent abandonat els estudis en el centre, sol·licitin reingressar-hi per prosseguir els estudis esmentats abans que hagin transcorregut dos cursos acadèmics, han de ser readmesos sense més requisits, sempre que el nombre de sol·licituds de nou ingrés en l'especialitat corresponent sigui inferior al que es determini en la previsió de places vacants. Un cop hagi transcorregut el termini de dos cursos acadèmics, les persones interessades han de superar novament la prova d'accés. Les sol·licituds que afecten alumnes menors d'edat han de ser formulades pels seus pares o representants legals.

CAPÍTOL IV De l'avaluació, la promoció i la permanència

Article 14 Avaluació

1. L'avaluació dels ensenyaments professionals de dansa s'ha de dur a terme tenint en compte els objectius educatius i els criteris d'avaluació establerts en el currículum.

2. L'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes serà contínua i integradora, encara que sigui diferenciada segons les diferents assignatures del currículum.

3. El conjunt de professors de l'alumne coordinats pel professor tutor ha de fer l'avaluació; els esmentats professors han d'actuar de manera integrada al llarg del procés d'avaluació i en l'adopció de les decisions resultants de l'esmentat procés.

4. Els professors han d'avaluar tant l'aprenentatge dels alumnes com els procediments d'ensenyament.

5. L'avaluació i la qualificació de l'alumnat en convocatòria ordinària s'ha de fer durant el mes de juny.

6. Quan l'alumnat cursi més d'una especialitat, s'ha de tenir en compte que les assignatures comunes a les especialitats s'han d'avaluar d'acord amb les particularitats següents:

a) Si cursa més d'una especialitat simultàniament, només ha de cursar les assignatures comunes a una d'aquestes. Les qualificacions que obtingui en aquestes assignatures són vàlides per a totes les especialitats.

b) Si cursa més d'una especialitat successivament, la qualificació de l'assignatura superada a la primera de les especialitats quan es va cursar i superar presencialment, s'ha de traslladar al llibre de qualificacions de l'alumne a la pàgina Estudis previs d'ensenyaments professionals en altres especialitats.

c) Si determinades assignatures de la primera de les especialitats no es varen cursar ja que l'alumne va accedir mitjançant prova d'accés

a un curs diferent del primer, aquestes assignatures no cursades no es tindran en compte per al càlcul de la qualificació final dels ensenyaments.

7. Les proves extraordinàries per a la recuperació de les assignatures que haguessin tingut avaluació negativa en la convocatòria s'han de fer durant els primers deu dies de setembre.

8. Els resultats de l'avaluació final de les diferents assignatures que formen part del currículum s'expressen mitjançant l'escala numèrica d'1 a 10 sense decimals, considerant-se positives les qualificacions iguals o superiors a cinc i negatives les inferiors a cinc.

Article 15 Promoció

1. Els alumnes han de promocionar de curs quan hagin superat totes les assignatures de cada curs o tinguin avaluació negativa com a màxim en dues assignatures. Per a totes les assignatures, la recuperació haurà de realitzar-se a la classe del curs següent. En cap cas es pot qualificar l'assignatura motiu de promoció sense haver aprovat l'assignatura pendent.

2. Els alumnes que en acabar sisè curs tinguin qualificació negativa en tres o més assignatures, han de repetir el curs en la seva totalitat. Quan la qualificació negativa es produeixi en una o en dues assignatures, només és preceptiu cursar les assignatures pendents.

Article 16 Límits de permanència

1. El límit de permanència en una especialitat dels ensenyaments professionals de dansa és de vuit cursos acadèmics. No es pot romandre més de dos anys en el mateix curs, excepte a sisè.

2. La Conselleria d'Educació i Cultura pot autoritzar, amb caràcter excepcional, que determinats alumnes puguin ampliar un any més el límit de permanència en supòsits de malaltia greu o d'altres circumstàncies que mereixin una consideració semblant i que impedeixin el normal desenvolupament dels estudis.

Article 17 Titulació

1. L'alumnat que hagi superat els ensenyaments professionals de dansa obté el títol professional de dansa, en el qual hi ha de constar l'especialitat cursada.

2. L'alumnat que finalitzi els ensenyaments professionals de dansa obtindrà el títol de batxiller si supera les matèries comunes del batxillerat.

CAPÍTOL V Dels documents d'avaluació

Article 18 Documents d'avaluació

1. Són documents d'avaluació dels ensenyaments professionals de dansa, l'expedient acadèmic personal, les actes d'avaluació, el llibre de qualificacions i els informes d'avaluació individualitzats.

2. Els documents d'avaluació han de dur les firmes fefaents de les persones que correspongui en cada cas, amb indicació del càrrec que exerceixen. A sota de la signatura, s'ha de fer constar el nom i els cognoms de la persona que signa.

3. El format dels documents d'avaluació l'estableix la Conselleria d'Educació i Cultura, d'acord amb les prescripcions normatives.

Article 19 Llibre de qualificacions

1. El llibre de qualificacions dels ensenyaments professionals de dansa és el document oficial que reflecteix els estudis cursats. En aquest s'han de recollir les qualificacions obtingudes per l'alumne, la informació sobre la permanència en el centre i, en el seu cas, sobre els trasllats de matrícula. Així mateix, hi ha de constar la sol·licitud, per part de l'alumne, de l'expedició del títol corresponent, un cop superades totes les assignatures corresponents als ensen-

yaments professionals de dansa.

2. El llibre de qualificacions s'ha de referir als estudis cursats dins una única especialitat. En el cas d'alumnes que cursin més d'una especialitat, s'ha d'emplenar un llibre de qualificacions per a cada especialitat cursada, indicant-s'hi, en el seu cas, en la pàgina d'Estudis previs d'ensenyaments professionals en altres especialitats les assignatures comunes superades i la qualificació obtinguda.

3. El llibre de qualificacions l'edita la Conselleria d'Educació i Cultura i s'ha d'ajustar al model i a les característiques que determini la legislació estatal vigent.

4. Correspon als centres l'emplenament i la custòdia dels llibres de qualificacions. Un cop superats els estudis, el llibre ha de ser lliurat als alumnes. El lliurament s'ha de fer constar en la diligència corresponent del llibre, de la qual es guardarà còpia amb l'expedient de l'alumne.

Article 20

Trasllat d'expedient

1. Quan un alumne es traslladi de centre abans d'acabar els seus estudis d'ensenyaments professionals de dansa, el centre d'origen ha de remetre al de destí, a petició d'aquest, el llibre de qualificacions de l'alumne, fent-hi constar, en la diligència corresponent, que les qualificacions concorden amb les actes que obren al centre. En el cas d'alumnes de centres privats, aquesta diligència ha de ser emplenada pel Conservatori al qual estiguin adscrits, segons les instruccions que lliuri als centres la Conselleria d'Educació i Cultura.

2. Els alumnes que traslladin la seva matrícula des de l'àmbit de gestió d'una administració educativa a una altra s'han d'incorporaran al curs corresponent, sempre que hi hagi places.

3. El centre receptor ha obrir el corresponent expedient acadèmic de l'alumne i ha d'incorporar les dades del llibre de qualificacions.

4. En el cas que un alumne es traslladi a un altre centre abans de concloure el curs, per al corresponent trasllat d'expedient s'ha d'emetre un informe d'avaluació individualitzat, en el qual s'ha de recollir, a aquests efectes, tota aquella informació que resulti necessària per a la continuïtat del procés d'aprenentatge. L'informe l'ha d'elaborar el tutor del curs que l'alumne estigui realitzant en el centre a partir de les dades facilitades pels professors de les diferents assignatures, amb referència al que figura en les respectives programacions. L'informe l'ha de trametre el centre d'origen al de destí juntament amb el llibre de qualificacions. El centre de destí l'ha de posar a l'abast de cadascun dels professors de l'alumne.

5. En el cas d'alumnes que, per procedir d'altres comunitats autònomes, el trasllat els suposi un canvi de currículum, el centre receptor ha de traslladar a l'expedient les dades de l'informe relatives a les possibles mesures d'adaptació curricular.

Article 21

Llengües dels documents d'avaluació

Els documents d'avaluació han de ser redactats en llengua catalana. Quan ho demanin els alumnes han de ser expedits en forma bilingüe. Quan hagin de tenir efectes fora de l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, hi ha de figurar sempre el text en castellà.

Disposició addicional primera

Alumnes amb discapacitat

1. En el marc de les disposicions establertes en la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, els centres escolars de nova creació han de complir amb les disposicions vigents en matèria de promoció de l'accessibilitat. La resta dels centres s'han d'adequar al que s'estableix a la Llei esmentada en els terminis i amb els criteris que s'hi estableixin.

2. Els centres han d'adoptar les mesures oportunes per a l'adaptació del currículum a les necessitats de l'alumnat amb discapacitat.

Disposició addicional segona

Autorització als centres

Els centres autoritzats per impartir ensenyaments professionals de dansa

en desenvolupament de la Llei Orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu queden autoritzats per impartir els ensenyaments que es regulen en aquesta Ordre.

Disposició addicional tercera

Supervisió per part dels conservatoris

Els centres autoritzats a què es fa referència en l'article 3 han d'impartir els ensenyaments que es regulen en aquesta Ordre sota la supervisió del conservatori professional al qual estan adscrits.

La Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent ha de dictar les instruccions que estimi oportunes per fer efectiva aquesta disposició.

Disposició transitòria primera

Incorporació d'alumnes procedents de plans anteriors amb assignatures pendents

1. D'acord amb els articles 21.1 i 21.2 del Reial decret 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establerta per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, en l'any acadèmic 2007-2008 s'implantaren els quatre primers cursos dels ensenyaments professionals de dansa i s'extingiren els dos primers cicles dels ensenyaments de grau mitjà vigents fins aquell moment. En l'any acadèmic 2008-2009 s'implantaren els cursos cinquè i sisè dels ensenyaments professionals de dansa i s'extingí el tercer cicle dels ensenyaments de grau mitjà vigents fins aquell moment.

2. La incorporació de l'alumnat procedent del sistema que s'extingeix als diferents cursos dels ensenyaments artístics professionals de dansa s'ha de fer d'acord amb les equivalències que figuren en l'Annex 2 del Reial decret 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu.

3. Quan un alumne hagi suspès dues o més assignatures del curs que estigui realitzant dels ensenyaments establerts en la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre d'ordenació general del sistema educatiu, s'ha d'incorporar al mateix curs dels ensenyaments regulats per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, que s'ha de realitzar complet.

4. Així mateix, quan l'alumnat tenguí qualificació negativa en una o dues assignatures del curs que estigui realitzant dels ensenyaments establerts en la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, s'ha d'incorporar al curs següent dels ensenyaments regulats per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i s'han de complir les condicions següents:

a) En el supòsit d'assignatures amb qualificació negativa del pla d'estudis establert en l'Ordre de 28 d'agost de 1992, referides a la pràctica de la dansa, la recuperació s'ha de realitzar en la classe de contingut anàleg del curs següent, si aquesta forma part del mateix.

b) En el supòsit d'assignatures amb qualificació negativa del pla d'estudis establert en l'Ordre de 28 d'agost de 1992 referides a la pràctica de la dansa i que no tenen la seva anàloga en el currículum vigent per a aquests ensenyaments, la recuperació s'ha de realitzar assistint a les classes de l'assignatura del curs anterior al qual s'està matriculat.

c) En el supòsit d'assignatures amb qualificació negativa referides a assignatures no pràctiques del pla d'estudis establert en l'Ordre de 28 d'agost de 1992 i que tenen la seva anàloga en el currículum vigent per a aquests ensenyaments, la recuperació ha de realitzar-se assistint a les classes de l'assignatura del curs anterior al qual s'està matriculat.

d) En el cas d'assignatures amb qualificació negativa del pla d'estudis establert en l'Ordre de 28 d'agost de 1992 i que no tenen la seva anàloga en el currículum establert en el currículum vigent per a aquests ensenyaments, els centres les han d'organitzar i oferir, a fi que els alumnes puguin assistir a les classes i recuperar les assignatures, mentre tinguin dret en aplicació de l'anterior ordenació.

Disposició transitòria segona

Currículum amb caràcter provisional

Amb caràcter transitori, mentre no es dicti l'Ordre reguladora del currículum dels ensenyaments professionals de dansa propi de les Illes Balears, els objectius, continguts i criteris d'avaluació de les assignatures que figuren a l'article 9 d'aquesta Ordre són els que s'inclouen en l'annex 2 d'aquesta Ordre.

Disposició derogatòria única

Queden derogades totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin a aquesta Ordre i, en concret, l'Ordre de la Consellera d'Educació i Cultura de 8 de setembre de 2008, per la qual s'estableix el desenvolupament curricular dels ensenyaments professionals de dansa per al curs 2008-2009 (BOIB núm. 135, de 25 de setembre).

Disposició final primera

S'autoritza a la Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent perquè dicti les disposicions que siguin precises per a l'aplicació i per al desplegament d'aquesta Ordre.

Disposició final segona

Aquesta Ordre entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat al Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 7 de setembre de 2009

La consellera d'Educació i Cultura
Bàrbara Galmés Chicón

ANNEX 1

Horari escolar per especialitats dels ensenyaments professionals de dansa

1. Especialitat de Dansa Clàssica

	1r Curs	2n Curs	3r Curs	4t Curs	5è Curs	6è Curs
Dansa Clàssica	10 hores	10 hores	10 hores	10 hores	10 hores	10 hores
Dansa de Caràcter	1 ½ hores					
Música	1 hora	1 hora	1 hora	1 hora		
Dansa Contemporània		1 ½ hores	2 hores	2 hores	2 hores	2 hores
Repertori			4 hores	4 hores	4 hores	4 hores
Història de la Dansa					1 hora	1 hora
Anatomia aplicada a la dansa					1 hora	1 hora
Pas a dos					2 hores	2 hores
Optativa					1 hora	1 hora

2. Especialitat de Dansa Espanyola:

	1r Curs	2n Curs	3r Curs	4t Curs	5è Curs	6è Curs
Dansa Clàssica	6 hores	6 hores	6 hores	6 hores	6 hores	6 hores
Escola Bolera	3 hores	3 hores	3 hores	3 hores	3 hores	3 hores
Dansa Estilitzada			3 hores	3 hores	3 hores	3 hores
Flamenc	2 hores	2 hores	3 hores	3 hores	3 hores	3 hores
Folklore	1 hora	1 hora	1 hora	1 hora	1 hora	1 hora
Música	1 hora	1 hora	1 hora	1 hora		
Repertori					2 hores	2 hores
Anatomia aplicada a la dansa					1 hora	1 hora
Historia de la Dansa					1 hora	1 hora
Optativa					1 hora	1 hora

ANNEX 2

Objectius, continguts, criteris d'avaluació i principis metodològics de les assignatures corresponents al currículum dels ensenyaments professionals de dansa.

A) Assignatures comunes a totes les especialitats

Assignatura: Música

La música, com a manifestació artística de les relacions sonoro-temporals, presenta una total correspondència amb el món de la dansa, el moviment i el llenguatge corporal. De fet, la dansa, des dels seus orígens, ha representat la vivència corporal de la música, la imatge plàstica que expressa el contingut del pensament musical. Aquesta correspondència música-dansa-plàstica suposa, de fet, la sinestèsia més antiga i fructífera de la història de les manifestacions artístiques.

La pedagogia musical, conscient sens dubte de les possibilitats formatives d'aquesta correspondència, ha incorporat des de les primeres dècades del segle XX el moviment i la dansa com elements bàsics de l'aprenentatge de l'expressió musical. Pel seu caràcter temporal, el fet musical està integrat per una sèrie de paràmetres que, tant en forma aïllada com en conjunt, tenen una íntima relació amb el moviment; d'una banda, l'organització sintàctica dels elements melòdics i harmònics condueix a un discurs integrat per una cadena de segments –o 'gests'- formals dotats d'una direccionalitat determinada tant per la pròpia música com pel compositor; d'altra banda, i per ser essencialment moviment, no és ni tan sols concebible una mera comprensió racional del ritme sense sentir la força cinètica que condueix a l'acció, d'igual manera que no pot entendre's la dansa com una mera tècnica corporal desvinculada de l'impuls, l'emoció i el caràcter que li proporciona la música.

L'educació musical contribueix de forma decisiva a l'adquisició i el desenvolupament de les capacitats que es recullen en els objectius generals dels ensenyaments professionals de dansa, tals com: una millor comprensió de les relacions espai-temporals i de la seva vinculació amb l'organització formal del llenguatge sonor; una correcta coordinació de moviments a través del sentit rítmic i una sensibilitat corporal per expressar amb la pressió necessària la dinàmica i el fraseig en relació amb l'exigència de l'estil.

Essent aquesta la finalitat de la música en el currículum de dansa, els continguts seran essencialment els mateixos que els que es troben a la base de la formació del músic. En el cas de l'alumne de dansa, i donat l'essencial per a aquesta disciplina de la pràctica de conjunt, els esmentats continguts seran desenvolupats a través del cant, el moviment i la pràctica instrumental amb instruments de tècniques no complexes com a mitjans expressius propis de la pràctica musical de conjunt.

Al costat d'això, l'ensenyament de la música en els ensenyaments professionals de dansa ha d'ocupar-se de posar en contacte als alumnes, tant amb aquelles obres i autors pels que els ballarins i coreògrafs de tots els temps han mostrat una predilecció especial, com per altres que puguin ser objecte de noves coreografies i, de forma molt especial, les pertanyents a la creació musical contemporània, en associació amb la qual, la dansa ha experimentat una enorme transformació tècnica i expressiva al llarg del segle XX.

Finalment, al costat de l'adquisició d'aquests coneixements han d'estimular-se i desenvolupar-se actituds de curiositat i interès per tot allò relatiu al significat de la música com a llenguatge artístic i mitjà d'expressió cultural dels pobles i les persones.

1. Objectius.

L'ensenyament de Música en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- Expressar de forma original les seves idees i sentiments mitjançant l'ús de la veu i els instruments, en situacions d'interpretació i improvisació, a fi d'enriquir les seves possibilitats de comunicació, respectant altres formes diferents d'expressió.
- Valorar l'expressió vocal (parlada i cantada) com a font de comunicació i expressió d'idees i sentiments.
- Interessar-se pel coneixement de la música i de les normes més generals que regeixen la composició del discurs musical, i el seu procés creatiu.
- Conèixer les característiques, possibilitats i recursos expressius de la música de les diferents èpoques i estils, per aconseguir una interpretació de qualitat, tant de qualsevol peça de repertori, com en la improvisació sobre una obra musical.
- Valorar i respectar les manifestacions musicals d'altres cultures.
- Valorar la importància del silenci com a condició prèvia per a l'existència de la música i com a element d'harmonia en la relació amb un mateix i amb els altres, prenent consciència de l'agressió que suposa l'ús indiscriminat del so.

2. Continguts.

La veu i la paraula com a mitjans d'expressió musical. Improvisacions vocals: individuals i en grup, lliures i dirigides, amb i sense melodia. Pràctica de repertori vocal. Ritme, melodia, harmonia i forma com elements de la música. Pols, accent i fraseig com a elements del llenguatge musical. La repetició, imitació, variació, desenvolupament i improvisació com a procediments compostius. Utilització de la percussió corporal i els instruments escolars per acompanyar el moviment i la dansa. Els grans períodes de la Història de la Música: formes i estils. Pluralitat d'estils en la música contemporània. La música d'altres cultures. Música i mitjans audiovisuals.

3. Criteris d'avaluació.

- Intervenir en activitats de cant col·lectiu adaptant la seva expressió i entonació al nivell sonor del conjunt. Aquest criteri pretén avaluar si l'alumnat té una intervenció activa en les situacions de cant col·lectiu, així com l'actitud amb la que s'apropa a les activitats de cant, observant la voluntat d'adaptar l'expressió i entonació vocal al nivell sonor del grup.
- Respectar el marc d'actuació d'esquemes rítmico-melòdics (entre 8 i 16 pulsacions de durada i en l'àmbit de l'escala natural) en situacions d'improvisació. Aquest criteri intenta comprovar l'habilitat de l'alumne per respectar el marc d'actuació de la pauta rítmico-melòdica proposada, observant la capacitat musical d'intervenir amb facilitat i amb naturalitat durant la improvisació, aportant idees originals i sabent callar a temps quan la intervenció es complica.
- Llegir música en el context de les activitats musicals del grup com a suport a les tasques d'interpretació i audició. Aquest criteri avalua la utilització funcional de la lectura musical. No es tracta d'avaluar des d'un punt de vista solfístic, sinó d'observar la destresa de l'alumnat davant la lectura, una vegada creada la necessitat de recolzar-se en la partitura per progressar en les activitats musicals del grup.
- Utilitzar la terminologia musical adequada per comunicar als altres judicis personals relacionats amb les obres musicals escoltades. Aquest criteri avalua la capacitat d'utilitzar un llenguatge musical adequat a l'hora d'enjudiciar la música, ja que saber «parlar de música» implica l'assimilació dels conceptes i principis musicals bàsics.
- Participar en les activitats d'interpretació en grup assumint l'intercanvi dels rols que es deriven de les necessitats musicals. Aquest criteri avalua la capacitat de l'alumne per assumir qualsevol dels papers que demanda una situa-

ció musical. Actuar indistintament des de qualsevol instrument, des del cant, com a director, com a solista, etc., suposarà haver superat els comportaments estereotipats que es donen sovint en la interpretació en grup.

6) Establir algunes pautes per a la improvisació que permetin expressar musicalment idees extretes de l'anàlisi d'altres àrees artístiques. La finalitat d'aquest criteri és comprovar que l'alumnat és capaç de traslladar musicalment les idees expressades en altres àrees artístiques. Això implica l'anàlisi de l'estructura que les suporta, per a després establir els convencionalismes musicals pertinents que permetin operar amb ells.

B) Assignatures pròpies de cada especialitat

ESPECIALITAT: DANSA CLÀSSICA

Després d'un procés que comença en la cultura europea occidental en les albrors del Renaixement, el ballet cristal·litzava com a forma artística definida entre els segles XVII i XIX. D'això s'estableix i universalitza l'anomenada avui comunament Dansa Clàssica, fonament de totes les expressions cultes del ball en la societat moderna.

La dansa clàssica, en el seu terme comú, o més correctament dit 'Dansa acadèmica', és avui la disciplina universal que tot ballarí ha de posseir per poder realitzar, crear o transmetre després qualsevol altre tipus de dansa escènica.

La seva tècnica és un vertader llenguatge del moviment rítmic humà, que s'adquireix, com a qualsevol altra forma o idioma d'expressió o comunicació, de manera gradual i progressiva.

El seu aprenentatge desenvolupa en l'alumne el coneixement i domini del seu cos, fent d'aquest l'instrument d'expressió artística.

L'execució i interpretació de la dansa clàssica o acadèmica suposa un total domini i preparació del cos perquè la pràctica dels diferents estils reflecteixi el seu valor estètic i adquireixi un missatge significatiu en l'artístic superant la mera calistenia.

La formació i desenvolupament d'aquestes capacitats exigeix un llarg procés en el que resulta imprescindible la sistematització de l'estudi, amb una dedicació diària que precisa de la tutela permanent del professor. Aquest procés d'ensenyament i aprenentatge, per les seves pròpies característiques espacials, es localitza sempre en l'àmbit de l'escola.

Els continguts dels ensenyaments professionals de dansa persegueixen el domini dels elements fonamentals de la tècnica del ballet acadèmic, l'aprenentatge de la qual es va iniciar en els ensenyaments elementals amb la correcta col·locació del cos, que permet el desenvolupament d'una base sòlida de les qualitats físiques i expressives. La cèl·lula bàsica d'aquest procés d'ensenyament i aprenentatge és la classe de ballet, entesa avui en les seves diverses modalitats de complexitat i segons l'esquema històricament acceptat, barra i centre, que va tenir el seu origen en la definició manual de Carlos Blasis. La classe s'organitza entorn als aspectes següents:

L'estirada i subjecció controlada de tot el cos.

L'elasticitat controlada de les articulacions de malucs i altres punts anatòmics.

El control, primer, i la flexibilitat, després, de l'esquena com a element axial bàsic.

El desenvolupament controlat de les resistències i musculació del cos i les extremitats inferiors.

El control de la pelvis.

El desenvolupament de la postura anomenada tècnicament 'en dehors' (rotació externa) com a punt de partida del vocabulari corporal del ballet.

El desenvolupament del peu quant a la força, estirament i capacitat com a punt de suport dinàmic, la seva utilització com a element de transició, pausa i descans.

El major domini del 'plié' (flexió de genoll) quant a elasticitat i estirada per la seva conveniència en l'obtenció d'un rendiment òptim de l'equilibri i la flexibilitat.

El domini de la coordinació interior i rítmica de tots els moviments (cap, braços i cames).

Descobriments del propi equilibri corporal.

Desenvolupament de l'ús dinàmic de l'espai en els exercicis, mitjançant la utilització progressiva de desplaçaments alhora que s'incentiva la coordinació de les parts del cos.

Aprenentatge de la respiració correcta tant en el temps com en la dinàmica específica de l'exercici per obtenir el seu màxim rendiment.

L'aprofitament òptim dels ensenyaments professionals de dansa proporciona al futur ballarí la preparació tècnica i artística capaç de situar-lo en condicions d'accedir al món professional. Així mateix, el ballet acadèmic imprimeix en el ballarí el rigor i les condicions tècniques d'obertura a altres expressions artístiques, entenent que, per la seva antiguitat i grau de maduresa en la didàctica, el ballet és el bressol històric natural de totes les branques de la dansa culta i escènica, independentment de que, en les seves manifestacions artístiques terminals apareguin diferenciades entre si.

Assignatura: Dansa Clàssica.

1. Objectius.

L'ensenyament de Dansa clàssica dels ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu, contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- Controlar la correcta col·locació del cos que permeti el domini de la coordinació i el desenvolupament de tots els moviments.
- Realitzar amb musicalitat l'execució de tots els moviments que configuren la dansa.
- Saber utilitzar els coneixements tècnics i estilístics de la Dansa Clàssica, per aconseguir la necessària qualitat del moviment que permeti assolir el màxim grau d'interpretació artística.
- Valorar la importància de l'espai com a element tant estètic com formal, i ser conscients del paper que juga en la interpretació.

2. Continguts.

Coneixement de tots els passos que componen el vocabulari de la Dansa Clàssica, i execució correcta dels mateixos d'acord amb els seus temps musicals, accents i coordinació de moviments. Entrenament permanent i progressiu de la memòria. Desenvolupament del control de tot el cos, la dinàmica, l'atac del moviment i la respiració. Execució precisa i definida de tots els passos amb les seves direccions i desplaçaments. Utilització correcta de l'espai. Interiorització de la música per desenvolupar la sensibilitat artística amb l'el·lecció i energia que la dansa requereix. Desenvolupament de la sensibilitat musical com a premissa indispensable per a l'obtenció d'una bona qualitat de moviment. Classe de puntes: estudi de tots els passos sobre sabatilles de mitja punta, i sobre sabatilles de punta per a les al·lotes. Classe per a al·lotes: estudi de tots aquells passos que específicament són denominats «passos per a barons». Desenvolupament del perfeccionament tècnic i interpretatiu del gir i del salt. Desenvolupament de les capacitats creatives.

3. Criteris d'avaluació.

1) Conèixer i reconèixer tots els passos del vocabulari de la Dansa Clàssica entenen la seva aplicació tècnica. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar que l'alumne o alumna ha après el nom de tots els passos, la seva realització, les seves característiques i el seu significat tècnic en la Dansa.

2) Realitzar els exercicis de la barra de ballet que el professor o professora marqui en el moment, amb l'acompanyament musical propi d'aquest nivell. Amb aquest criteri es tractaria de comprovar el grau de maduresa de les capacitats físiques de l'alumne o alumna, necessari per al domini de la tècnica de la Dansa Clàssica.

3) Realitzar en el centre un exercici d'adagi que el professor o professora marqui en el moment. Amb aquest criteri d'avaluació es tracta de comprovar el desenvolupament de la seva capacitat tècnica quant al sentit de l'equilibri, amplitud i elevació de les cames, definició i concreció de les posicions del cos a l'espai, coordinació, col·locació i moviment dels braços i del cap. A més es comprovarà el grau de maduresa de la seva personalitat artística, musicalitat, expressivitat i comunicació.

4) Realitzar en el centre dos exercicis de girs que el professor o professora marqui en el moment. Amb aquest criteri es tracta de comprovar que l'alumne o alumna ha adquirit el domini de la tècnica del gir, la coordinació i el sentit del moviment a l'espai, a més de la netedat, definició i precisió dels passos i els entrespassos.

5) Realitzar en el centre dos exercicis de salts petits que el professor o professora marqui en el moment. Amb aquest criteri d'avaluació es pretén comprovar el nivell tècnic adquirit per l'alumne o alumna en l'execució del salt, la força i l'elasticitat dels peus, el treball del «Plié» (elasticitat, subjecció de baixada i empenyi per a l'impuls), a més de la coordinació, accents musicals i musculars, elevació dels malucs i subjecció del tors.

6) Realitzar en el centre un exercici de bateria que el professor o professora marqui en el moment. Amb aquest criteri d'avaluació es tracta de comprovar el grau d'execució i domini adquirit en la tècnica de petita bateria, comprovant el desenvolupament físic i muscular de l'«en dehors» per a la bateria, netedat, definició i concreció dels moviments de cames i peus, la coordinació i els accents musicals i musculars dels salts.

7) Realitzar en el centre diversos exercicis de salts grans que el professor o professora marqui en el moment. Amb aquest criteri d'avaluació es pretén comprovar el desenvolupament màxim de la capacitat de moviment, l'energia que produeix el treball muscular per saltar utilitzant el màxim d'amplitud, la precisió i col·locació del cos a l'aire, la coordinació dels braços i cames i la sincronització d'impulsos, cames, braços, tors i música.

8) Realitzar en el centre diversos exercicis específics de barons que el professor o professora marqui en el moment. Amb aquest criteri d'avaluació es pretén comprovar el domini adquirit pels alumnes barons de la tècnica específica d'al·lotes en la Dansa Clàssica.

9) Realitzar en el centre diversos exercicis específics per a les al·lotes en puntes que el professor o professora marqui en el moment. Amb aquest criteri d'avaluació es pretén comprovar el nivell tècnic adquirit per les alumnes en la tècnica de puntes.

10) Realitzar un exercici d'improvisació a partir d'un fragment musical que el o la pianista toqui anteriorment. Amb aquest criteri d'avaluació es pretén comprovar el grau de maduresa de l'alumne o alumna per ser capaç de escoltar una música, saber plasmar amb moviments les imatges i sensacions que la música li produeix, a més de comprovar el seu sentit creatiu, sensibilitat i musicalitat.

En tots els criteris d'avaluació es comprovarà, a més, la capacitat artística, la sensibilitat, la musicalitat i la comunicació expressiva.

Assignatura: Dansa Contemporània

1. Objectius.

L'ensenyament de Dansa Contemporània en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- Adquirir els coneixements bàsics específics de les tècniques de dansa moderna i contemporània (tècniques d'estil, tècniques creatives).
- Conèixer i practicar els moviments de la Dansa Contemporània i les seves diferents qualitats i matisos, a la recerca d'una correcta execució tècnica i artística.
- Interpretar variacions de diferents estils, a fi de conèixer la gran varietat de formes de la Dansa Contemporània.
- Improvisar formes lliures de dansa amb sensibilitat creativa i sentit coreogràfic.
- Demostrar la versatilitat necessària per adaptar-se a les exigències que es deriven del caràcter interdisciplinar de la Dansa Contemporània.
- Conèixer la procedència de la nomenclatura de la dansa moderna i contemporània i el seu origen (tècniques d'estil, creatives).

2. Continguts.

Exercicis al terra (tombats, asseguts, genolls...) Exercicis de respiració i concentració. Noció de pes, la gravetat i l'acció de les forces físiques (centrífuga, centrípeta). Distensió muscular, desbloqueig de les articulacions. Ordenació de l'estructura esquelètico-muscular i connexió entre els seus segments. Consciència dels diferents punts de suport. Diferenciació entre paral·lel i «en dehors». Estudi de les contraccions, les espirals, les torsions. El terra com a suport per a l'escolta interior i la seva interacció amb l'exterior.

Centre. (dempus, plans, eixos, direccions, fronts...). Noció de verticalitat. Col·locació corporal.

Sensibilització del centre de gravetat i la seva relació amb les extremitats. Possibilitats de moviment de la columna vertebral (vertical, redondo, lateral, torsió i espiral). Coordinació entre diversos segments del cos. Domini del pes. Equilibri i desequilibri. Caigudes i recuperacions. Amplitud gestual. Orientació a l'espai (focus i direccions), desplaçaments (centre i terra simultàniament). Coreografia (espai parcial i total). Estudi de petites variacions. Estudi de variacions de coreògrafs contemporanis presents en el repertori. Coordinació de tots les parts del cos. Ús correcte de l'espai. Desenvolupament de la sensibilitat plàstica. Pràctica de la improvisació lliure, amb i sense objectes, individual i en grup.

3. Criteris d'avaluació.

1) Realitzar una classe (terra-centre), dirigida pel professor en les diferents tècniques reconegudes com bàsiques al món de la dansa moderna i contemporània (estil, creatives). Aquest criteri permet valorar el coneixement bàsic de les diferents tècniques pròpies de la dansa moderna i contemporània (estil, creatives) i comprovar que l'alumne ha après la base de la tècnica escollida, la seva realització, les seves característiques i el seu significat.

2) Improvisar individualment una variació lliure, a partir de diferents estils de música. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament creatiu, l'expressió artística i sensibilitat musical de l'alumne o alumna, a partir de la improvisació individual.

3) Improvisar en grup una variació lliure, a partir de diferents estils de música. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament creatiu, l'expressió artística i sensibilitat musical de l'alumne o alumna, així com la seva capacitat d'integrar-se en una improvisació col·lectiva.

4) Interpretar variacions de coreògrafs contemporanis presents en el repertori. Amb aquest criteri es pretén valorar la capacitat interpretativa de l'alumne o alumna, i la seva identificació amb l'estil de la variació proposada.

Assignatura: Danses de caràcter

1. Objectius.

L'ensenyament de Danses de caràcter en els ensenyaments professionals

de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

- a) Conèixer i comprendre el vocabulari específic dels passos de dansa als diferents estils que componen les danses de caràcter.
- b) Enriquir el nivell cultural a partir del coneixement de les danses europees i espanyoles i els elements artístics que la componen, contribuint a desenvolupar la capacitat expressiva als diferents estils de dansa.
- c) Adquirir uns coneixements bàsics que permetin a l'alumne reconèixer distintes formes de dansa i aplicar l'estil de cada una d'elles en les coreografies clàssiques que introdueixen danses de caràcter.
- d) Conèixer les circumstàncies geogràfico-històriques, culturals i sociològiques que han influït en cada regió, donant lloc a les diferents formes, estils i significats de les diferents danses folclòriques.

2. Continguts.

Coneixement dels passos de caràcter que formen part de la Dansa Espanyola i de les Danses Folkloricas de Rússia, Hongria, Polònia, Rumania, Itàlia i Grècia en les seves dues formes: escènica i popular. Potenciació muscular a través de les diferents postures específiques en 'dedans' (rotació interna) de peus diferents a les de dansa clàssica. Utilització d'elements melòdics i rítmics de la música de caràcter correctament, així com la seva accentuació. Utilització correcta de l'espai per grups. Desenvolupament del control del cos per adquirir la tècnica, la dinàmica i la coordinació necessàries dins de cada estil de dansa. Coneixement de les coreografies més destacades dins de les danses folclòriques ja citades. Desenvolupament de les capacitats creatives.

3. Criteris d'avaluació.

1. Realitzar variacions d'escola bolera i danses folclòriques que representin les diferents característiques de la Dansa Espanyola, com, per exemple: Malaguenyes, Seguidilles, Boleros, Jotes i Fandangos. Amb aquest criteri es pretén comprovar que l'alumne coneix les diferències d'estil, de gràcia, de caràcter i de temperament de les danses espanyoles, així com els passos bàsics i l'estil característic de la Dansa espanyola.
2. Realitzar una dansa d'estil rus, així com exercicis a la barra i al centre amb els passos més característics de les danses russes. Amb aquest criteri es pretén comprovar que l'alumne coneix els passos bàsics i l'estil propi característic de les danses russes.
3. Realitzar una dansa hongaresa (una csarda). Amb aquest criteri es pretén comprovar que l'alumne coneix els passos bàsics i l'estil propi característic de les danses hongareses.
4. Realitzar una dansa polonesa (a escollir entre mazurka, polonesa, krakowiak i oberek), així com exercicis al centre amb els passos més característics de les danses poloneses. Amb aquest criteri es pretén comprovar que l'alumne coneix els passos bàsics i l'estil propi característic de les danses poloneses.
5. Realitzar una dansa romanesa (l'hora i una altra d'origen pastoril). Amb aquest criteri es pretén comprovar que l'alumne coneix els passos bàsics i el característic estil de dansa romanesa.
6. Realitzar una tarantella, així com petites variacions dins de l'estil italià, incloent els girs de tarantella i els accents amb pandereta. Amb aquest criteri es pretén comprovar que l'alumne reconeix la marcada diferència que hi ha entre les danses del nord d'Europa i les centreuropees.

En tots els criteris d'avaluació es comprovarà, a més, la capacitat artística, la sensibilitat, la musicalitat i la comunicació expressiva.

Assignatura: Història de la dansa

La Dansa és un fet quotidià i íntimament relacionat amb el moment històric, cultural i social en què es desenvolupa. En els seus tres vessants principals –lúdica, religiosa i escènica- ha tingut funcions específiques al llarg de la història, convertint-se finalment en un reflex, individual i col·lectiu alhora, de cada etapa en ella retratada.

Les bases sobre les que se sostenen la tècnica, la dinàmica i l'estil de les Danses Clàssica i Espanyola apareixen en el segle XV i es desenvolupen a partir del segle XVI, enriquant-se el vocabulari coreogràfic durant els segles XVII i XVIII, sorgint a finals d'aquest una penúltima evolució que assolirà el seu apogeu en el període Romàntic, i que segueix a tota hora una trajectòria paral·lela a la de la música.

A començaments del segle XX emergeix la més recent renovació, i a partir d'aquest moment apareix el que avui es denomina Dansa Contemporània amb dues corrents relacionades encara que ben diferenciades: una europea i una altra nord-americana.

Actualment conviuen a Espanya les tres formes de Dansa, sempre diferents i amb una relació mútuament enriquidora.

A la formació del futur ballari, sigui quina sigui la seva especialitat, no només han d'abordar-se els aspectes tècnics i artístics de la dansa, sinó que, arribat un moment determinat, és imprescindible completar l'esmentada formació amb aspectes teòrics, i un dels primordials consisteix en accedir al coneixement

de la trajectòria de la Dansa a través de la història i la seva relació amb les altres arts (Arquitectura, Escultura, Literatura, Música, Pintura), i l'entorn que l'envolta.

A mercè d'aquests coneixements, l'alumne podrà apreciar en la seva justa mesura i situar en el context apropiat cada una de les peces de repertori que prendran vida pròpia en el moment de la seva interpretació, dotant-la de matisos i qualitats que, d'una altra manera, resultarien impossibles, mentre enriquirà el seu llenguatge coreogràfic per poder arribar a compondre noves obres.

Amb això, així mateix s'enriquirà notablement el patrimoni cultural del futur ballari professional, es fomentarà el respecte interdisciplinari i s'evitaran els anacronismes i imprecisions interpretatives que condueixen, inevitablement, al deteriorament i a desvirtuar de les obres coreogràfiques de repertori.

La Història de la Dansa ha de ser, doncs, una matèria que vinculi íntimament els aspectes teòric i pràctic d'un fet artístic, proporcionant la informació necessària per coadjuvar a la comprensió dels codis coreogràfics, i fomentant per tant la creativitat en els futurs ballarins.

1. Objectius.

L'ensenyament de la Història de la Dansa en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

- a) Apreciar i valorar el significat de les diferents definicions de la dansa a través de la història i la seva repercussió en el fet coreogràfic.
- b) Valorar la dansa com a vehicle de comunicació d'idees i sentiments.
- c) Valorar i respectar els diferents tipus de dansa a través de la història.
- d) Conèixer i valorar la dansa tradicional, tant de la Comunitat de les Illes Balears com de les comunitats veïnes, i la seva situació dins del panorama estatal.
- e) Conèixer les característiques rítmiques i dinàmiques, i les possibilitats i recursos expressius de la dansa a les diferents èpoques i estils en relació amb les formes musicals i poètiques corresponents, per aconseguir una interpretació de qualitat tant de qualsevol peça de repertori com en la improvisació sobre un tema coreogràfic.
- f) Conèixer d'una forma bàsica els diferents suports coreogràfics que s'han succeït a través de la història: notació, filmació i ús de l'ordinador.
- g) Apreciar i valorar la incidència de la indumentària i del calçat en l'evolució de la dansa.
- h) Conèixer i valorar les relacions de la Dansa amb la resta de les arts (Arquitectura, Escultura, Pintura, Música i Literatura), i la seva incidència en el lèxic i els codis coreogràfics, la creativitat i l'evolució de la tècnica.

2. Continguts.

Concepte de Dansa en les diferents etapes de la història. Els grans períodes de la història de la dansa: formes, estils i elements coreogràfics; la seva evolució i la seva correspondència amb les formes musicals. La dansa tradicional de la Comunitat de les Illes Balears i les seves relacions amb la dansa de les comunitats veïnes: Situació general de la dansa tradicional. Relacions entre la dansa i les altres arts. Evolució del lèxic i dels codis coreogràfics; significat de cada terme a través de la història. Suports coreogràfics, des de la notació al vídeo i els nous suports informàtics. Incidència de la indumentària i del calçat quotidià, de tall, de ball i de teatre. Creadors, transmissors i intèrprets.

3. Criteris d'avaluació.

1) Conèixer i distingir els diferents conceptes de Dansa en les diferents etapes de la Història, entenen les seves similituds i diferències. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el nivell de comprensió de l'alumne relatiu a l'evolució, a través de la història occidental, dels diferents conceptes que han caracteritzat la dansa i el ball.

2) Establir de forma esquemàtica els grans períodes de la Història de la Dansa:

formes, estils i elements coreogràfics; la seva evolució i la seva correspondència amb les formes musicals a partir del Renaixement. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de l'alumne per establir les línies generals de l'esdevenir de la dansa a partir del moment històric i artístic conegut com Renaixement, així com les principals formes, estils i elements coreogràfics que evolucionaran paral·lelament a les formes musicals.

3) Establir les analogies i diferències entre els llenguatges coreogràfics, parlat i musical (so/moviment, paraula/compàs, musical/pas, frase gramatical/frase musical/frase coreogràfica), a Europa des del segle XVII. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar la capacitat de l'alumne per relacionar la dansa, la música i el llenguatge com diferents disciplines que comporten codis de comunicació, estructurats i paral·lels, amb la seva evolució des del segle XVII.

4) Conèixer i apreciar les relacions entre la Dansa i les altres arts. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de l'alumne per apreciar la dansa com un fenomen polièdric, situar-la dins del context general de les arts i de la història, així com establir les seves relacions amb les

arts que tracten el volum i la imatge (Arquitectura, Escultura, Pintura), el ritme i el so (Música), i el llenguatge (Literatura).

5) Conèixer i apreciar l'evolució de la terminologia de la Dansa i la pròpia evolució coreogràfica; valorar la importància del significat de cada terme a través de la Història. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de comprensió de l'alumne sobre el significat dels principals termes coreogràfics, i la seva evolució a partir dels tractats de Dansa del segle XVII al XIX (en els casos de la Dansa Acadèmica i Espanyola), i la seva pervivència durant el segle XX, així com relacionar-los amb l'aparició de nous termes.

6) Conèixer i avaluar la incidència de la indumentària i del calçat en la Dansa a través de la història: la indumentària i el calçat quotidià, de cort, de ball i de teatre. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de comprensió i relació de l'alumne sobre la incidència que la indumentària (vestit i calçat), ha tingut en l'evolució de la Dansa, tant des del punt de vista tècnic com estètic.

7) Creadors, transmissors i intèrprets. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de comprensió i relació de l'alumne sobre la decisiva importància del factor humà al progrés i pervivència de la Dansa, materialitzat en el constant flux d'informació coreogràfica per Europa i Amèrica a través dels mestres, coreògrafs i intèrprets.

Assignatura: Anatomia aplicada a la Dansa

El coneixement de l'anatomia sempre ha mantingut una estreta relació amb la tècnica de la dansa, com així ho prova l'interès creixent mostrat cap els mecanismes anatòmics i fisiològics que regeixen el moviment per part de ballarins, coreògrafs i mestres de dansa.

Les diferents àrees relacionades amb el moviment han estat recentment objecte d'importants estudis que han contribuït al progrés, gràcies a una aplicació intel·ligent dels coneixements adquirits, dels de totes aquelles activitats humanes, artístiques i esportives, en les que el cos humà és, alhora, objecte i mitjà.

Si bé el desenvolupament de l'anatomia ha tingut des del seu origen un enfocament mèdic en la major part dels estudis i tractats, en l'aplicació a l'ensenyament de la dansa ha de prevaler una concepció funcional, i no merament descriptiva, de la mateixa, que garanteixi el coneixement profund dels diversos aspectes relatius a l'aparell locomotor, l'acció dels músculs i de les articulacions, o el funcionament fisiològic de la musculatura i dels tendons, que permetin a tota hora desxifrar els senyals que aquests envien: dolor, fatiga, tensió, etc.

Així mateix, la presència de l'Anatomia aplicada a la Dansa persegueix inculcar en els alumnes una concepció higiènica del cos, com a base per a la cura de la salut i la prevenció de les possibles lesions.

Per tant, l'estudi de l'Anatomia aplicada a la Dansa no ha d'enfocar-se des del punt de vista estàtic, sinó que ha de tenir com a objectius fonamentals el coneixement i la comprensió pràctica, no només teòrica, dels moviments corporals, que a tota hora permetin al ballarí la facilitat de la seva execució tècnica per a la seva utilització en la dansa.

1. Objectius.

L'ensenyament d'Anatomia aplicada a la Dansa en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

- Ser conscients de la importància del cos com instrument que s'ha de conèixer, cuidar i valorar.
- Conèixer els principis anatòmics, biomecànics i fisiològics que regeixen el moviment, i ser conscients de la seva utilització pràctica en la dansa.
- Conèixer les possibilitats i els límits del cos humà, per a saber utilitzar correctament la seva mecànica al servei d'una finalitat expressiva.
- Arribar a un coneixement anatòmic vivenciat de les principals actituds i passos de la dansa.
- Ser conscients de la necessitat d'utilitzar correctament una concepció higiènica de la dansa, entenent per higiene la cura de la salut i la prevenció de lesions.

2. Continguts.

Estudi i reconeixement, per mitjà de l'observació en els propis ballarins, dels diferents elements que configuren la nostra anatomia: ossos, articulacions, càpsula sinovial, lligaments, tendons i músculs. Plànols del moviment i els seus diferents graus de mobilitat: coll, columna, espatlla, colze, canell, maluc, genoll, turmell i peu. Estudi de les lesions que sol sofrir un ballarí: reconeixement, prevenció i actuació davant de les mateixes. Les capacitats físiques relacionades amb la salut: força, resistència, flexibilitat i velocitat. La respiració i la higiene postural. Aplicació pràctica dels principis bàsics que regeixen el moviment, tant a nivell anatòmic, com fisiològic i biomecànic. Aplicació pràctica, sobre passos de dansa, dels conceptes de força, resistència, força-resistència, velocitat i fle-

xibilitat. Anàlisis biomecànics i funcionals bàsics de diferents passos de dansa. Principis biomecànics que regeixen els girs, els salts i els equilibris.

3. Criteris d'avaluació.

1) Conèixer els diferents elements que configuren la nostra anatomia, a través del seu reconeixement i identificació de manera pràctica. Amb aquest criteri es pretén valorar el coneixement que tenen els alumnes sobre els ossos, les articulacions, els tendons i els músculs.

2) Conèixer els principis anatòmics, biomecànics i fisiològics que regeixen el moviment, així com la seva utilització pràctica en la dansa. Aquest criteri permet valorar el coneixement que tenen els alumnes dels principis bàsics d'anatomia, fisiologia i biomecànica, i la seva capacitat de relacionar-los d'una manera pràctica amb la dansa.

3) Conèixer els diferents graus de mobilitat del coll, tronc, espatlla, colze, canell, mà, maluc, genoll i peu. Amb aquest criteri d'avaluació es tracta de comprovar si els alumnes coneixen la funció de cada articulació, els seus graus de moviment i la seva col·locació correcta.

4) Conèixer de forma bàsica les lesions que pot sofrir un ballarí. Mitjançant aquest criteri d'avaluació es tracta de comprovar si l'alumne és capaç d'identificar les diferents lesions que sol sofrir un ballarí, els signes externs i els mecanismes de producció, així com els mitjans per prevenir-los i les mesures que han d'adoptar, com a primers ajuts, després d'un accident.

5) Conèixer, de forma diferenciada i aplicada a cada situació, les diferents qualitats motrius: resistència, força, força-resistència, flexibilitat i velocitat. Amb aquest criteri es pretén valorar la capacitat de l'alumne per aplicar les diferents qualitats motrius a les diferents accions de ballar, així com de diferenciar en els moviments quan actuen la força, la flexibilitat o la resistència, i el grau de domini dels mètodes que permetin progressar en les diferents qualitats.

Assignatura: Pas a dos

1. Objectius.

L'ensenyament de Pas a dos en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

- Aprendre els fonaments tècnics i artístics del Pas a dos.
- Aconseguir el grau d'homogeneïtat i coordinació de moviments que permeti la compenetració tècnica entre ambdós ballarins imprescindible per assolir un resultat artístic de qualitat.
- Aconseguir una comprensió unitària del ritme perquè l'impuls anterior a qualsevol moviment tingui una coordinació perfecta entre ambdós ballarins.
- Demostrar, en el cas dels alumnes barons, el control del pes del cos i la força necessària per poder realitzar el seu paper amb la qualitat tècnica i artística necessària.
- Demostrar, en el cas de les alumnes, el control de l'equilibri sobre puntes per poder realitzar en parelles les diferents posicions en exercicis d'adagi, promenades i girs.
- Conèixer el llenguatge i la tècnica necessària per a la correcta execució dels diferents passos del 'Pas a Dos'.
- Interpretació del treball de pas a dos amb una execució fluida i depurada en variacions lliures, de repertori clàssic, tradicional, neoclàssic i contemporani, donant un marge d'improvisació a la capacitat expressiva dels alumnes.

2. Continguts.

Execució en parella dels diferents passos, analitzant la seva tècnica. Realització i sincronització dels exercicis que permetin un acoblament i comunicació en la parella. Anàlisi del paper que cada membre ha d'assumir en el ballet que s'executi. Exercicis d'enfortiment que permetin mantenir la correcta posició i emplaçament del cos del ballarí per realitzar les diferents parts. Elevació de l'alumna a diferents suports i nivells (pit, espatlles i cossatge). Combinacions 'parell terra' amb mans a la cintura. Passos d'acoblament. Promenades. Girs en les diferents posicions. Aixecaments a l'aire fins al nivell del pit i de les espatlles. Grans salts amb elevació de l'alumna amb els braços al cossatge.

3. Criteris d'avaluació

1) Realitzar una variació que inclogui diferents combinacions 'a terra' amb posicions de l'alumna en 'l'air' i 'promenades en dehors' i 'en dedans'. Amb aquest criteri d'avaluació es tracta de comprovar el coneixement i domini tècnic de l'alumne per a saber situar a l'alumna al seu eix, estant pendent de la seva estabilitat i controlant les diferents translacions del centre de gravetat de l'alumna.

2) Realitzar una variació que inclogui girs 'en dehors' des de la quarta posició i girs des d'una posició de 'vaig rellevar' o 'tombé' i 'en dedans'. Amb aquest criteri d'avaluació es pretén comprovar si l'alumne ha assimilat i comprès la tècnica del gir del pas a dos, col·locació de mans, sincronització dels impulsos, etc., i que l'alumna és capaç de mantenir amb solidesa i subjecció el

seu cos ajudant així a l'alumne a situar-la en qualsevol desplaçament del seu eix d'equilibri.

3) Realitzar una variació amb elevacions en 'l'air'salts petits i elevacions fins al nivell del pit i de les espatlles. Amb aquest criteri d'avaluació es pretén observar que l'alumne és capaç d'utilitzar l'impuls del salt de l'al·lota, així com d'elevant-la i baixar-la suaument i en eix fins al terra, i comprovar que l'alumna pot realitzar a l'aire la posició clara i prevista mantenint la col·locació i estètica de la Dansa.

4) Realitzar una variació que inclogui un salt de l'alumna sobre el pit o l'espatlla de l'alumne. Amb aquest criteri es tracta de comprovar la sintonització dels impulsos d'ambdós i l'aprenentatge tècnic d'aquests passos per a la seva execució.

5) Realitzar una variació que inclogui elevacions amb fixacions de posicions a l'aire amb els braços de l'alumne estesos cap a dalt. Amb aquest criteri d'avaluació es pretén comprovar la preparació física dels alumnes, amb la utilització del treball i la força de les cames i no de l'esquena, la sincronització dels impulsos d'ambdós i l'aprenentatge adquirit d'aquesta tècnica.

En tots els criteris d'avaluació es comprovarà, a més, la capacitat artística, la sensibilitat, la musicalitat i la comunicació expressiva.

Assignatura: Repertori

1. Objectius.

L'ensenyament de Repertori en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- Interpretar obres o peces de repertori de la Dansa Clàssica o la Dansa Neoclàssica, amb la naturalitat del domini tècnic i la puresa d'estil de l'obra.
- Interpretar danses en grup, papers de solista i ballets complets.
- Conèixer i diferenciar els ballets més significatius de les diferents èpoques i tendències artístiques, aprofundint en la varietat d'estils i matisos.
- Relacionar els coneixements i circumstàncies històriques dels ballets amb la seva forma i estil interpretatiu.

2. Continguts.

Aprenentatge d'obres de repertori de diferents èpoques i tendències artístiques, aprofundint en la varietat d'estils. Adquisició dels coneixements tècnics i històrics dels ballets per a la seva correcta interpretació. Anàlisi del caràcter de cada personatge per a la seva correcta interpretació dramàtica. Estudi de la interpretació dels diferents papers, dins de l'estil i forma requerits per l'obra escollida. Desenvolupament de la individualitat artística i del virtuosisme tècnic. Pràctica i interpretació de balls de conjunt. Pràctica i interpretació de variacions de semisolista i primer ballari o ballarina. Coneixement i valoració de les normes de comportament per ballar en grup. Entrenament permanent i progressiu de la memòria.

3. Criteris d'avaluació.

1) Interpretar obres coreogràfiques dirigides al públic al centre, assajades prèviament. Aquest criteri pretén valorar l'aptitud necessàriament disciplinada del ballari al cos de ball, la capacitat d'assumir el paper assignat, la seva responsabilitat a la unitat del conjunt i la seva adequació al paper assignat fent fluir els seus sentiments i personalitat aconseguint la connexió emocional amb el públic.

2) Interpretar un paper del repertori de ballari solista. Amb aquest criteri es pretén valorar el grau tècnic i la capacitat interpretativa de l'alumne o alumna, l'assimilació de l'estil i el caràcter de la variació escollida.

3) Interpretar un paper de repertori de primer ballari. Aquest criteri permet valorar el grau de virtuosisme de l'alumne o alumna, unit al do natural de la interpretació i la sensibilitat artístiques.

4) Interpretar un paper de caràcter de repertori escollit pel propi alumnat, on ells mateixos buscaran els diferents matisos i estudiaran els aspectes històrics. Mitjançant aquest criteri es pretén comprovar la preparació observadora i analítica de l'alumne o alumna, així com les seves inquietuds, sensibilitat, creativitat i sentit de l'estètica.

5) Interpretar en públic un cos de ball del repertori clàssic. Aquest criteri d'avaluació pretén observar que l'alumne o alumna és capaç de gaudir de la dansa i mantenir una relació interpretativa i especial amb la resta dels components del grup.

En tots els criteris d'avaluació es comprovarà, a més, la capacitat artística, la sensibilitat, la musicalitat i la comunicació expressiva.

ESPECIALITAT: DANSA ESPANYOLA

La dansa cortesana espanyola segueix durant el segle XV les pautes europees, i és en el transcórrer del segle XVI quan es desenvolupa en aquesta i en la dansa teatral unes característiques pròpies que les distingeixen de la dansa de la resta d'Europa coincidint amb l'apogeu artístic, polític i militar que gaudeix

el país, que desembocarà en el període d'eclosió de totes les arts que coneixem com el 'Sgle d'Or'.

La dansa espanyola aporta elements coreogràfics a la dansa francesa (treball de les cames a partir del cap del fèmur, moviment dels braços, elongació i separació de les puntes dels peus —actual «dehors»—, salt, gran bateria, gir continuat amb la seva tècnica de cap, elevació de les cames, etc.), i influeix decisivament durant els dos primers terços del segle XVII en la dansa francesa. La seva posterior codificació significarà l'aparició de la dansa acadèmica, de la qual deriva directament la dansa clàssica.

La constant interrelació política, cultural i coreogràfica entre ambdós països i Itàlia té les seves lògiques conseqüències, així com el coneixement simultani d'ambdues disciplines pels ballarins espanyols, francesos i italians durant els segles XVII a XIX. La seva cristallització donarà lloc a l'aparició del bolero durant l'últim terç del segle XVIII, el desenvolupament del qual en el segle XIX comportarà conseqüències tant ideològiques com coreogràfiques, constituint la referència, en l'actualitat, per a la denominació de l'escola espanyola de dansa, o escola clàssica espanyola que, a mitjan el segle XX, passa a anomenar-se Escola Bolera.

La diversitat i riquesa de la dansa en el folklore dins del territori espanyol, el constant intercanvi d'informació coreogràfica per tota la seva geografia i la seva íntima relació amb les danses cortesana i teatral, anirà conformant, a través dels segles, estils peculiars d'execució en una realitat pluricultural.

L'aparició a Andalusia, a partir de l'últim terç del segle XIX, d'una variant de la dansa teatral que s'independitza i descendeix a espais més íntims (cafès cantants, reunions privades, tablaos...) que avui coneixem com Ball Flamenc.

El tractament teatral dels diferents vessants que adopta la dansa a Espanya des de principis del segle XX, tant en versió de concert amb peces solistes i de conjunt, com en el gran format dels ballets amb desenvolupament dramàtic que precisen un important nombre d'executants, adopta la denominació de 'Dansa Estilitzada', que en la vigència de la seva expressió, incorpora aportacions tècniques i estètiques de llenguatges contemporanis en la Dansa.

El conjunt d'aquestes realitats forma el que avui en dia coneixem com Dansa Espanyola, amb un vocabulari específic per a cada una de les formes que la componen i que exigeix una especial versatilitat per a la seva interpretació.

L'especial dificultat d'execució i interpretació inherents a la Dansa Espanyola fan d'ella una especialitat que exigeix intensa preparació prèvia i una àmplia i sòlida base en tècniques diverses, sense les quals resulta impossible abordar d'una manera coherent l'obligada dissociació d'elements rítmics i dinàmics entre les parts superior i inferior del cos, que constitueixen part de la base de l'estil espanyol.

L'acompanyament simultani de percussió executada pel propi ballari, bé amb un instrument musical, com és el cas de les castanyoles en qualsevol de les seves variants, bé amb la percussió directa dels peus sobre el terra o amb la combinació de les dues possibilitats, és una altra dificultat afegida que precisa d'una preparació progressiva, no diferent a la de qualsevol altre instrument musical amb un treball personal apart de l'ensenyament tutelat.

A la formació del futur ballari no només han d'abordar-se els aspectes mecànics, artístics i estilístics de la Dansa Espanyola, sinó que, arribat un moment determinat, és imprescindible completar l'esmentada formació amb aspectes teòrics (històrics, musicals, anatòmics), que li aportaran la qualitat específica que farà possible la continuació d'una forma artística que constitueix un dels més preuats tresors que posseïm.

Per tot això, la dansa espanyola precisa d'una ubicació clara dins del sistema educatiu apareixent com especialitat en els ensenyaments professionals, ja que en accedir als mateixos, l'alumne de Dansa posseirà la formació suficient per a poder abordar i superar les no poques dificultats conseqüència de la varietat i riquesa de totes i cada una de les formes que componen aquesta especialitat.

Assignatura: Dansa clàssica

1. Objectius.

L'ensenyament de Dansa clàssica en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- Aplicar la correcta col·locació del cos que permeti el domini de la coordinació i el desenvolupament correcte de tots els moviments.
- Saber utilitzar els coneixements tècnics i estilístics de la Dansa Acadèmica adquirits, per aconseguir la necessària qualitat del moviment que permeti d'assolir el màxim grau d'interpretació artística, en les diferents manifestacions de la Dansa Espanyola.
- Realitzar amb sentit rítmic i musicalitat l'execució de tots els moviments que configuren la dansa.
- Valorar la importància de l'espai com a element tant estètic com formal, i ser conscients del paper que juga en la interpretació.

2. Continguts.

Estudi de la terminologia pròpia de la Dansa Clàssica, i la seva aplicació descriptiva de passos, combinacions d'ells o balls. Desenvolupament de la correcta col·locació del cos que permeti una base tècnica sòlida, a fi d'abordar els diferents estils de la Dansa Espanyola. Coneixement de tots els passos que componen el vocabulari de la dansa acadèmica, i execució correcta dels mateixos d'acord amb els seus temps musicals, accents i coordinació de moviments. Desenvolupament del control de tot el cos, la dinàmica, l'atac del moviment i la respiració. Utilització correcta de l'espai. Interiorització de la música per desenvolupar la sensibilitat artística amb l'elegància i energia que la dansa requereix. Desenvolupament de la sensibilitat musical com a premissa indispensable per a l'obtenció d'una bona qualitat de moviment. Desenvolupament del perfeccionament tècnic i interpretatiu del gir i del salt. Desenvolupament de les capacitats creatives.

3. Criteris d'avaluació.

1) Conèixer i reconèixer tots els passos del vocabulari de la Dansa Clàssica entenent la seva aplicació tècnica. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar que l'alumne o alumna ha après el nom de tots els passos, la seva realització, les seves característiques i el seu significat tècnic en la dansa.

2) Realitzar una classe de Dansa Clàssica, que el professor o la professora marqui en el moment, amb tots els exercicis d'aquest nivell en el temps musical establert. Amb aquest criteri es tracta de comprovar i avaluar el domini tècnic assolit i el grau de maduresa de la seva capacitat artística, a través de:

- a) La col·locació del cos.
- b) El desenvolupament muscular i flexibilitat.
- c) Els accents musicals i musculars.
- d) La coordinació de tots els moviments.
- e) El domini de l'equilibri i el control del cos.
- f) La precisió en la realització de tots els passos i les posicions de les cames, braços, tors i cap.
- g) La precisió i definició de les direccions i desplaçaments.
- h) La utilització de l'espai.
- i) La respiració del moviment.
- j) El domini de la tècnica de l'adagi, del gir, del salt (petits, grans i bateria).
- k) La sensibilitat musical.

3) Improvisar individualment petites variacions de dansa partint de diferents formes musicals. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament creatiu, l'expressió artística i sensibilitat musical de l'alumne o alumna.

4) Repetir i realitzar al centre els exercicis estudiats a la barra que el professor o la professora marqui en el moment, emprant correctament el temps musical, la coordinació, l'espai i les direccions. Amb aquest criteri es tracta de comprovar si l'alumne o alumna ha pres consciència del seu equilibri i de les direccions a l'espai, coordinant els moviments entre ells.

5) Realitzar petites variacions que incloguin desplaçaments per l'espai, marcats pel professor o la professora en el moment. Amb aquest criteri es pretén observar el sentit de l'alumne o alumna respecte a l'espai, les dimensions i les direccions.

En tots els criteris d'avaluació es comprovarà, a més, la capacitat artística, la sensibilitat, la musicalitat i la comunicació expressiva.

Assignatura: Dansa estilitzada

1. Objectius.

L'ensenyament de la Dansa estilitzada en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Demostrar la sensibilitat artística i els coneixements tècnics i expressius que capacitin per interpretar una dansa, tenint en compte la forma, caràcter, intenció, ritme i matisos (dinàmica) de l'obra musical.
- b) Improvisar amb sensibilitat artística i musical sobre una forma musical, tenint en compte: la seva forma, caràcter, intenció, ritme i matisos; utilitzant els instruments i llenguatges propis de les nostres danses.
- c) Interpretar amb naturalitat i domini tècnic, tant pel que fa als moviments com als instruments utilitzats (castanyoles, sabates, etc.) tenint en compte l'expressivitat i fidelitat a la música.
- d) Aconseguir el domini del cos i de la ment per utilitzar amb seguretat la tècnica i l'espai escènic per arribar a una concentració que permeti una interpretació artística de qualitat.

2. Continguts.

Realització d'exercicis fins a assolir la qualitat del moviment i l'expressivitat requerida quant a la fidelitat a la música: matisos, forma, intenció i «tempo». Realització de treballs d'improvisació utilitzant les diferents formes musicals. Anàlisi del caràcter interpretatiu de la dansa, quant a l'obra musical i la seva coreografia. Interpretació de coreografies, individuals i col·lectives, amb

el màxim domini de l'espai escènic, de la tècnica (moviment, castanyoles, zapateados, indumentària, etc.), de l'expressivitat, musicalitat, gràcia i naturalitat. Desenvolupament permanent de la memòria. Estudi de les obres dels principals compositors i coreògrafs espanyols. Anàlisi comparativa de les diferents interpretacions de les esmentades obres.

3. Criteris d'avaluació.

1) Realitzar les variacions que marqui el professor o la professora, per al treball de l'adagi, els girs, els desplaçaments, l'allegro i els zapateados, amb els corresponents tocs de castanyoles que, sobre diferents fragments musicals, continguin la dinàmica, desplaçaments, musicalitat i estil característics. Aquest criteri pretén comprovar l'ús de l'espai, la qualitat i la musicalitat, tant dels moviments com de la interpretació de les castanyoles/ zapateados, així com la dinàmica i l'estil.

2) Interpretació d'una dansa de sabatilla. Aquest criteri pretén valorar el domini tècnic de l'alumne o alumna, referent a la netedat de passos i la seva execució, la musicalitat i els matisos, i el caràcter, l'expressivitat i interpretació.

3) Interpretació d'una dansa de sabata. Aquest criteri pretén valorar el domini tècnic de l'alumne o alumna, referent a la netedat de passos i la seva execució, la coordinació i fluïdesa tant del moviment com de les castanyoles i zapateados, i l'ús de l'espai.

4) Interpretació d'una variació de repertori. Amb aquest criteri es pretén valorar la capacitat artística de l'alumne o alumna, així com la seva memòria i la seva assimilació del caràcter dramàtic del paper que representa a l'obra.

En tots els criteris d'avaluació es comprovarà, a més, la capacitat artística, la sensibilitat, la musicalitat i la comunicació expressiva.

Assignatura: Escola Bolera

1. Objectius.

L'ensenyament d'Escola Bolera en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Dominar el llenguatge i l'estil de l'Escola Bolera.
- b) Conèixer el repertori més significatiu de l'Escola Bolera.
- c) Interpretar les danses d'aquest repertori amb gràcia i naturalitat, domini tècnic, musicalitat, i caràcter i puresa d'estil.

2. Continguts.

Exercicis per adquirir la tècnica, dinàmica, coordinació i estil de l'Escola Bolera. Conèixer i executar tots els passos i moviments codificats en el llenguatge de l'Escola Bolera, tenint en compte la musicalitat i accents del moviment, així com la seva coordinació i correcte acompanyament de les castanyoles. Realització d'exercicis en relació amb la dinàmica, estil i caràcter de les danses de repertori i el seu correcte acompanyament de les castanyoles. Exercicis amb desplaçaments per a la correcta utilització de l'espai, tant individuals com en grup i semblant. Exercicis que permetin l'acoblament i comunicació per a les danses de parella. Estudi de les danses més representatives del repertori de l'Escola Bolera. Desenvolupament permanent de la memòria, la sensibilitat musical, la precisió i dinàmica tant del moviment com de les castanyoles, la respiració, la gràcia, el caràcter i l'estil. Interpretar danses del repertori, individuals, de grup i de parella.

3. Criteris d'avaluació.

1) Realitzar les variacions que marqui el professor o la professora, sobre fragments musicals, amb passos de l'Escola Bolera que, amb els corresponents tocs de castanyoles, continguin la dinàmica, desplaçaments, musicalitat i estil característics. Aquest criteri pretén comprovar l'ús de l'espai, la qualitat i la musicalitat, tant dels moviments com de la interpretació de les castanyoles, així com la dinàmica i l'estil.

2) Interpretar i realitzar en el moment les coples que sobre Seguidilles, Bolero i la Malaguena dicti el professor. Aquest criteri pretén observar el domini tècnic i el coneixement del llenguatge de l'Escola Bolera.

3) Interpretar en públic dos balls del repertori de l'Escola Bolera, a lliure elecció de l'alumne o alumna, un en grup o semblant i l'altre individual com a solista. Aquest criteri pretén observar que l'alumne o alumna és capaç de gaudir de la dansa i mantenir una relació interpretativa i espacial amb la resta dels components del grup, sense perdre la qualitat del moviment, el caràcter i estil característics de l'Escola Bolera, així com la seva capacitat de comunicació amb el públic.

En tots els criteris d'avaluació es comprovarà, a més, la capacitat artística, la sensibilitat, la musicalitat i la comunicació expressiva.

Assignatura: Flamenc

1. Objectius.

L'ensenyament de Flamenc en els ensenyaments professionals de dansa

tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Adquirir i demostrar el domini de la tècnica del zapateado en cada un dels diferents ritmes flamencs per realitzar una interpretació artística de qualitat.
- b) Utilitzar amb domini, facilitat i naturalitat la indumentària requerida: bata de cua, mantó, etc. (en el ball de dona).
- c) Interpretar els diferents pals flamencs amb tota la seva força expressiva.
- d) Improvisar en qualsevol dels «pals» flamencs tenint en compte l'estructura, compàs i caràcter.
- e) Conèixer la importància del cant i del toc com elements bàsics en la configuració d'un ball flamenc.
- f) Desenvolupar la capacitat d'observació i crítica de l'alumne o alumna, de manera que sigui capaç d'expressar els seus judicis i opinions davant de les diferents manifestacions del flamenc.
- g) Conèixer el context històric i social en el que es desenvolupa el Flamenc.

2. Continguts.

Estudi del ritme i quadratura del nombre de compassos que té una «lletra» per al desenvolupament del cant que es requereix. Estudi del compàs, estructura, caràcters i expressió de cada forma del flamenc. Coneixement i domini dels ritmes, contratemps i estructures dels diferents «pals» flamencs: alegries, tectes, Farruca, tangos, soleares, bulerías, siguiurias, etc. Estudi de la realització del marcatge, escobilles i insolències amb bata de cua. Realització d'exercicis per diferenciar les quadratures del compàs en relació amb el cant. Realització de treballs d'improvisació dins de les estructures del ball flamenc. Pràctica de la tècnica del zapateado, assolint un màxim de velocitat, matís i dificultat a les seves composicions. Estudi dels diferents balls flamencs, amb la musicalitat, domini tècnic, gust, caràcter i força expressiva que cada un requereixi. Estudi de l'origen i fonaments del Flamenc: història, costums, intèrprets, cants, significat social, etc. Desenvolupament permanent de la memòria.

Estudi dels diferents complements que són utilitzats, en funció del ball flamenc que s'estigui estudiant, tals com: el ventall, el barret (home i dona), el bastó, la bata de cua, el mantó i la capa.

3. Criteris d'avaluació.

1) Realitzar variacions de marcatges i zapateados en els diferents ritmes flamencs, acompanyats amb la guitarra i el cant, utilitzant, en el cas de les alumnes, la bata de cua i el mantó. Aquest criteri pretén comprovar el coneixement i domini del compàs en els diferents ritmes del flamenc, el domini i facilitat de les alumnes en el moviment amb la bata de cua i el mantó, la claredat, força i matisos en els zapateados, i la quadratura del cant (lletra).

2) Interpretar un ball del repertori flamenc. Amb aquest criteri es valorarà el domini de la tècnica, de l'estil i del caràcter propi del ball, de la musicalitat i dels matisos, així com la capacitat artística de l'alumne o alumna i la seva maduresa interpretativa.

3) Improvisar en un dels «pals» flamencs. Amb aquest criteri es pretén comprovar el coneixement de l'alumnat dels diferents «pals» del flamenc: la seva estructura, compàs, mesurada del cant (lletra).

4) Muntar dues variacions coreogràfiques, una per a home i una altra per a dona, utilitzant com a base un mateix pal del Ball Flamenc. Amb aquest criteri es pretén comprovar el grau de coneixement adquirit per part de l'alumne o alumna quant a les característiques pròpies que comporta el ball d'home i el ball de dona.

5) Interpretar en públic com a solista un ball característic, a lliure elecció de l'alumne o alumna. Aquest criteri pretén valorar la capacitat de comunicació amb el públic que posseeix l'alumnat.

6) Interpretar en públic un ball en grup o semblant, a lliure elecció de l'alumne o alumna.

Amb aquest criteri es pretén valorar la capacitat de l'alumne o alumna per integrar-se en un grup i mantenir una relació interpretativa i espacial amb la resta dels seus components, sense perdre la qualitat del moviment, el caràcter i estil característics del ball flamenc, així com la seva capacitat de comunicació amb el públic.

En tots els criteris d'avaluació es comprovarà, a més, la capacitat artística, la sensibilitat, la musicalitat i la comunicació expressiva.

Assignatura: Folklore

1. Objectius.

L'ensenyament de Folklore en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

- a) Conèixer la diversitat i riquesa del nostre folklore i adquirir un reperto-

ri de les danses més representatives.

b) Conèixer les circumstàncies geogràfiques, històriques culturals i sociològiques que han influït en cada regió, donant lloc a les diferents formes, estils i significats de les nostres danses folclòriques.

c) Saber interpretar danses característiques de cada regió.

d) Situar i identificar el nostre folklore a través d'una mostra instrumental i/o ballada, o a través del vestit.

e) Despertar el gust i interès per obtenir la màxima informació sobre el nostre folklore: vestits, costums, història, significat social.

2. Continguts.

Adquisició de les tècniques i estils de cada regió per a la interpretació de les seves danses. Estudi dels instruments de percussió amb què s'acompanya el ballarí en les diferents danses populars: castanyoles, pulgaretas, vieires, pals, etc. Realització dels passos amb els seus desplaçaments per l'espai en els balls individuals, per parelles i en grup. Estudi de la història de cada regió, autonomia o comunitat, dels seus costums, vestits, tradició i significat social de les seves danses més representatives. Interpretació de les danses més característiques del nostre folklore. Desenvolupament permanent de la memòria.

3. Criteris d'avaluació.

1) Interpretar i realitzar les coples i variacions que en el moment marqui el professor o professora, pertanyents al folklore espanyol més representatiu, acompanyant-se de l'instrument de percussió que la dansa requereixi. Aquest criteri pretén comprovar el coneixement i l'assimilació de l'alumne o alumna dels passos, estils i caràcters de les nostres danses populars, així com dels instruments de percussió amb què s'acompanyen els danzantes.

2) Compondre i interpretar en grup una dansa sobre una música popular proposada pel professor o professora. Aquest criteri pretén comprovar la capacitat de situar i identificar el nostre folklore a través d'una mostra musical, mostrant les seves característiques principals i la seva evolució per l'espai.

3) Identificar a través d'imatges de vestits folclòrics espanyols, oferts pel professor o la professora, el lloc al que pertanyen, il·lustrant-los amb els comentaris que l'alumne o alumna consideri pertinents. Aquest criteri pretén observar el grau de coneixement adquirit per l'alumnat sobre les circumstàncies geogràfiques, històriques, culturals i sociològiques del nostre folklore, així com la influència i condicionament que tant la indumentària com les anteriors circumstàncies configuren el caràcter, l'estil i la forma de ballar.

4) Interpretar una dansa folclòrica a lliure elecció de l'alumne o alumna. Aquest criteri pretén comprovar la versatilitat tècnica i interpretativa de l'alumne o alumna quant a forma, caràcter i estil.

En tots els criteris d'avaluació es comprovarà, a més, la capacitat artística, la sensibilitat, la musicalitat i la comunicació expressiva.

Assignatura: Repertori

1. Objectius

L'ensenyament de Repertori en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

a) Desenvolupar i potenciar la percepció espacial imprescindible per a l'execució d'una peça coreogràfica.

b) Interpretar obres o peces de repertori de la dansa espanyola, amb la naturalitat del domini tècnic i la puresa d'estil de l'obra.

c) Desenvolupar el treball creatiu i d'investigació.

d) Conèixer i diferenciar les diferents èpoques i tendències artístiques, aprofundint en la varietat d'estils i matisos.

e) Valorar i experimentar la creació coreogràfica.

2. Continguts

Aprentatge dels components d'una coreografia i les seues relacions: moviments, ballarins, entorn visual i elements del so. Adquisició de coneixements referents a l'orientació espacial/ Tipus de moviments i trajectòries: tres eixos imaginaris/Projecció del moviment/recorreguts /plans i dimensions. Estudi de disseny coreogràfic i la seua interrelació amb la música. Nocions sobre composició coreogràfica.

3. Criteris d'Avaluació

a) Diferenciar, descriure i anomenar components d'una coreografia. Aquest criteri pretén valorar la capacitat i el domini aconseguits per l'alumne, així com les seves inquietuds, creativitat i formació coreogràfica, tant a nivell interpretatiu com de creació.

b) Ser capaç de captar les dimensions i les direccions de l'espai, per a adequar-se a ell segons els condicionants de la situació. Aquest criteri pretén comprovar la capacitat i el domini de l'espai, segons l'estructura coreogràfica dissenyada pel professor.

c) Interpretació d'obres coreogràfiques. Aquest criteri pretén valorar en l'alumne: l'aptitud, la capacitat d'assumir el paper assignat, la seva responsabilitat en la unitat del conjunt i la seva capacitat de transmetre sentiments arribant a aconseguir la connexió emocional amb el públic.

Assignatura: Anatomia aplicada a la Dansa

El coneixement de l'anatomia sempre ha mantingut una estreta relació amb la tècnica de la dansa, com així ho prova l'interès creixent mostrat cap els mecanismes anatòmics i fisiològics que regeixen el moviment per part de ballarins, coreògrafs i mestres de dansa.

Les diferents àrees relacionades amb el moviment han estat recentment objecte d'importants estudis que han contribuït al progrés, gràcies a una aplicació intel·ligent dels coneixements adquirits, dels de totes aquelles activitats humanes, artístiques i esportives, en les que el cos humà és, alhora, objecte i mitjà.

Si bé el desenvolupament de l'anatomia ha tingut des del seu origen un enfocament mèdic en la major part dels estudis i tractats, en l'aplicació a l'ensenyament de la dansa ha de prevaler una concepció funcional, i no merament descriptiva, de la mateixa, que garanteixi el coneixement profund dels diversos aspectes relatius a l'aparell locomotor, l'acció dels músculs i de les articulacions, o el funcionament fisiològic de la musculatura i dels tendons, que permetin a tota hora desxifrar els senyals que aquests envien: dolor, fatiga, tensió, etc.

Així mateix, la presència de l'Anatomia aplicada a la Dansa persegueix inculcar en els alumnes una concepció higiènica del cos, com a base per a la cura de la salut i la prevenció de les possibles lesions.

Per tant, l'estudi de l'Anatomia aplicada a la Dansa no ha d'enfocar-se des del punt de vista estàtic, sinó que ha de tenir com a objectius fonamentals el coneixement i la comprensió pràctica, no només teòrica, dels moviments corporals, que a tota hora permetin al ballarí la facilitat de la seva execució tècnica per a la seva utilització en la dansa.

1. Objectius.

L'ensenyament d'Anatomia aplicada a la Dansa en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

- Ser conscients de la importància del cos com instrument que s'ha de conèixer, cuidar i valorar.
- Conèixer els principis anatòmics, biomecànics i fisiològics que regeixen el moviment, i ser conscients de la seva utilització pràctica en la dansa.
- Conèixer les possibilitats i els límits del cos humà, per a saber utilitzar correctament la seva mecànica al servei d'una finalitat expressiva.
- Arribar a un coneixement anatòmic vivenciat de les principals actituds i passos de la dansa.
- Ser conscients de la necessitat d'utilitzar correctament una concepció higiènica de la dansa, entenent per higiene la cura de la salut i la prevenció de lesions.

2. Continguts.

Estudi i reconeixement, per mitjà de l'observació en els propis ballarins, dels diferents elements que configuren la nostra anatomia: ossos, articulacions, càpsula sinovial, lligaments, tendons i músculs. Plànols del moviment i els seus diferents graus de mobilitat: coll, columna, espatlla, colze, canell, maluc, genoll, turmell i peu. Estudi de les lesions que sol sofrir un ballarí: reconeixement, prevenció i actuació davant de les mateixes. Les capacitats físiques relacionades amb la salut: força, resistència, flexibilitat i velocitat. La respiració i la higiene postural. Aplicació pràctica dels principis bàsics que regeixen el moviment, tant a nivell anatòmic, com fisiològic i biomecànic. Aplicació pràctica, sobre passos de dansa, dels conceptes de força, resistència, força-resistència, velocitat i flexibilitat. Anàlisi biomecànics i funcionals bàsics de diferents passos de dansa. Principis biomecànics que regeixen els girs, els salts i els equilibris.

3. Criteris d'avaluació.

- Conèixer els diferents elements que configuren la nostra anatomia, a través del seu reconeixement i identificació de manera pràctica. Amb aquest criteri es pretén valorar el coneixement que tenen els alumnes sobre els ossos, les articulacions, els tendons i els músculs.
- Conèixer els principis anatòmics, biomecànics i fisiològics que regeixen el moviment, així com la seva utilització pràctica en la dansa. Aquest criteri permet valorar el coneixement que tenen els alumnes dels principis bàsics d'anatomia, fisiologia i biomecànica, i la seva capacitat de relacionar-los d'una manera pràctica amb la dansa.
- Conèixer els diferents graus de mobilitat del coll, tronc, espatlla, colze, canell, mà, maluc, genoll i peu. Amb aquest criteri d'avaluació es tracta de comprovar si els alumnes coneixen la funció de cada articulació, els seus graus de moviment i la seva col·locació correcta.
- Conèixer de forma bàsica les lesions que pot sofrir un ballarí. Mitjançant aquest criteri d'avaluació es tracta de comprovar si l'alumne és capaç d'identificar les diferents lesions que sol sofrir un ballarí, els signes externs i els mecanismes de producció, així com els mitjans per prevenir-los i

les mesures que han d'adoptar, com a primers ajuts, després d'un accident.

5) Conèixer, de forma diferenciada i aplicada a cada situació, les diferents qualitats motrius: resistència, força, força-resistència, flexibilitat i velocitat. Amb aquest criteri es pretén valorar la capacitat de l'alumne per aplicar les diferents qualitats motrius a les diferents accions de ballar, així com de diferenciar en els moviments quan actuen la força, la flexibilitat o la resistència, i el grau de domini dels mètodes que permetin progressar en les diferents qualitats.

Assignatura: Història de la dansa

La Dansa és un fet quotidià i íntimament relacionat amb el moment històric, cultural i social en què es desenvolupa. En els seus tres vessants principals –lúdica, religiosa i escènica- ha tingut funcions específiques al llarg de la història, convertint-se finalment en un reflex, individual i col·lectiu alhora, de cada etapa en ella retratada.

Les bases sobre les que se sostenen la tècnica, la dinàmica i l'estil de les Danses Clàssica i Espanyola apareixen en el segle XV i es desenvolupen a partir del segle XVI, enriquint-se el vocabulari coreogràfic durant els segles XVII i XVIII, sorgint a finals d'aquest una penúltima evolució que assolirà el seu apogeu en el període Romàntic, i que segueix a tota hora una trajectòria paral·lela a la de la música.

A començaments del segle XX emergeix la més recent renovació, i a partir d'aquest moment apareix el que avui es denomina Dansa Contemporània amb dues corrents relacionades encara que ben diferenciades: una europea i una altra nord-americana.

Actualment conviuen a Espanya les tres formes de Dansa, sempre diferents i amb una relació mútuament enriquidora.

A la formació del futur ballarí, sigui quina sigui la seva especialitat, no només han d'abordar-se els aspectes tècnics i artístics de la dansa, sinó que, arribat un moment determinat, és imprescindible completar l'esmentada formació amb aspectes teòrics, i un dels primordials consisteix en accedir al coneixement de la trajectòria de la Dansa a través de la història i la seva relació amb les altres arts (Arquitectura, Escultura, Literatura, Música, Pintura), i l'entorn que l'envolta.

A mercè d'aquests coneixements, l'alumne podrà apreciar en la seva justa mesura i situar en el context apropiat cada una de les peces de repertori que prendran vida pròpia en el moment de la seva interpretació, dotant-la de matisos i qualitats que, d'una altra manera, resultarien impossibles, mentre enriquirà el seu llenguatge coreogràfic per poder arribar a compondre noves obres.

Amb això, així mateix s'enriquirà notablement el patrimoni cultural del futur ballarí professional, es fomentarà el respecte interdisciplinari i s'evitaran els anacronismes i imprecisions interpretatives que condueixen, inevitablement, al deteriorament i desvirtuament de les obres coreogràfiques de repertori.

La Història de la Dansa ha de ser, doncs, una matèria que vinculi íntimament els aspectes teòric i pràctic d'un fet artístic, proporcionant la informació necessària per coadjuvar a la comprensió dels codis coreogràfics, i fomentant per tant la creativitat en els futurs ballarins.

1. Objectius.

L'ensenyament de la Història de la Dansa en els ensenyaments professionals de dansa tindrà com objectiu contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats següents:

- Apreciar i valorar el significat de les diferents definicions de la dansa a través de la història i la seva repercussió en el fet coreogràfic.
- Valorar la dansa com a vehicle de comunicació d'idees i sentiments.
- Valorar i respectar els diferents tipus de dansa a través de la història.
- Conèixer i valorar la dansa tradicional, tant de la Comunitat de les Illes Balears com de les comunitats veïnes, i la seva situació dins del panorama estatal.
- Conèixer les característiques rítmiques i dinàmiques, i les possibilitats i recursos expressius de la dansa a les diferents èpoques i estils en relació amb les formes musicals i poètiques corresponents, per aconseguir una interpretació de qualitat tant de qualsevol peça de repertori com en la improvisació sobre un tema coreogràfic.
- Conèixer d'una forma bàsica els diferents suports coreogràfics que s'han succeït a través de la història: notació, filmació i ús de l'ordinador.
- Apreciar i valorar la incidència de la indumentària i del calçat en l'evolució de la dansa.
- Conèixer i valorar les relacions de la Dansa amb la resta de les arts (Arquitectura, Escultura, Pintura, Música i Literatura), i la seva incidència en el lèxic i els codis coreogràfics, la creativitat i l'evolució de la tècnica.

2. Continguts.

Concepte de Dansa en les diferents etapes de la història. Els grans perfils de la història de la dansa: formes, estils i elements coreogràfics; la seva evolució i la seva correspondència amb les formes musicals. La dansa tradicional de la Comunitat de les Illes Balears i les seves relacions amb la dansa de les

comunitats veïnes: Situació general de la dansa tradicional. Relacions entre la dansa i les altres arts. Evolució del lèxic i dels codis coreogràfics; significat de cada terme a través de la història. Suports coreogràfics, des de la notació al vídeo i els nous suports informàtics. Incidència de la indumentària i del calçat quotidià, de tall, de ball i de teatre. Creadors, transmissors i intèrprets.

3. Criteris d'avaluació.

1) Conèixer i distingir els diferents conceptes de Dansa en les diferents etapes de la Història, entenent les seves similituds i diferències. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el nivell de comprensió de l'alumne relatiu a l'evolució, a través de la història occidental, dels diferents conceptes que han caracteritzat la dansa i el ball.

2) Establir de forma esquemàtica els grans períodes de la Història de la Dansa:

formes, estils i elements coreogràfics; la seva evolució i la seva correspondència amb les formes musicals a partir del Renaixement. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de l'alumne per establir les línies generals de l'esdevenir de la dansa a partir del moment històric i artístic conegut com Renaixement, així com les principals formes, estils i elements coreogràfics que evolucionaran paral·lelament a les formes musicals.

3) Establir les analogies i diferències entre els llenguatges coreogràfics, parlat i musical (so/moviment, paraula/compàs, musical/pas, frase gramatical/frase musical/frase coreogràfica), a Europa des del segle XVII. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar la capacitat de l'alumne per relacionar la dansa, la música i el llenguatge com diferents disciplines que comporten codis de comunicació, estructurats i paral·lels, amb la seva evolució des del segle XVII.

4) Conèixer i apreciar les relacions entre la Dansa i les altres arts. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de l'alumne per apreciar la dansa com un fenomen polièdric, situar-la dins del context general de les arts i de la història, així com establir les seves relacions amb les arts que tracten el volum i la imatge (Arquitectura, Escultura, Pintura), el ritme i el so (Música), i el llenguatge (Literatura).

5) Conèixer i apreciar l'evolució de la terminologia de la Dansa i la pròpia evolució coreogràfica; valorar la importància del significat de cada terme a través de la Història. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de comprensió de l'alumne sobre el significat dels principals termes coreogràfics, i la seva evolució a partir dels tractats de Dansa del segle XVII al XIX (en els casos de la Dansa Acadèmica i Espanyola), i la seva pervivència durant el segle XX, així com relacionar-los amb l'aparició de nous termes.

6) Conèixer i avaluar la incidència de la indumentària i del calçat en la Dansa a través de la història: la indumentària i el calçat quotidià, de cort, de ball i de teatre. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de comprensió i relació de l'alumne sobre la incidència que la indumentària (vestit i calçat), ha tingut en l'evolució de la Dansa, tant des del punt de vista tècnic com estètic.

7) Creadors, transmissors i intèrprets. Aquest criteri d'avaluació pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de comprensió i relació de l'alumne sobre la decisiva importància del factor humà al progrés i pervivència de la Dansa, materialitzat en el constant flux d'informació coreogràfica per Europa i Amèrica a través dels mestres, coreògrafs i intèrprets.

C) Principis metodològics aplicables als ensenyaments professionals de dansa.

L'absolut domini del cos que requereix l'exercici de la dansa obliga a que l'estudi d'aquests ensenyaments hagi de ser iniciat a edats primerenques. La llarga trajectòria formativa consegüent amb la dificultat d'aquests estudis implica una simultaneïtat forçosa dels mateixos amb els corresponents a l'ensenyament obligatori i al batxillerat.

En un currículum obert, els mètodes d'ensenyament són, en àmplia mesura, responsabilitat del professor. Per això, amb la finalitat d'orientar la pràctica docent dels professors i de desenvolupar el currículum, s'assenyalen els següents principis metodològics de caràcter general, principis que són vàlids per a totes les especialitats i assignatures que es regulen en la present norma.

La interpretació a través de la dansa, meta de les especialitats regulades, és, per definició, un fet divers, profundament subjectiu, resultant d'una fructífera sinestèsia entre música i dansa, en el resultat plàstic-sonor final de la qual es fonen en unitat indissoluble els missatges d'ambdós creadors —el compositor i el coreògraf— continguts a l'obra i la personal manera de transmetre'ls del ballarí o la ballarina, que fa seus ambdós missatges modulant-los a través de la seva pròpia sensibilitat. Com en tota tasca educativa, és el desenvolupament de la personalitat i la sensibilitat pròpies de l'alumne el fi darrer que es persegueix així, de manera tant més acusada com que la dansa és vehicle d'expressió d'emocions abans que de comunicació conceptual, i en la que allò subjectiu ocupa, per tant, un lloc primordial.

Al llarg d'un procés d'aprenentatge d'aquesta índole, el professor ha de ser més que mai un guia, un conseller, que alhora de solucions concretes a problemes o dificultats igualment concrets, deu, en tot allò que tingui un caràcter més general, esforçar-se a donar opcions i no a imposar criteris, a orientar i no a conduir com de la mà cap a uns resultats predeterminats, i en estimular i eixamplar la receptivitat i la capacitat de respostes de l'alumne davant del fet artístic. A la construcció del seu mai definitiva personalitat artística, l'alumne és protagonista principal del seu propi procés d'aprenentatge.

Una programació oberta, gens rígida, es fa imprescindible en matèries com aquesta; els centres, i dins d'ells els professors, han d'establir programacions prou flexibles com per a que, atenent a l'increment progressiu de les capacitats interpretatives (en 'increment' de la 'tècnica'), sigui possible adaptar-les a les característiques i a les necessitats de cada alumne individual, tractant de desenvolupar al màxim i de forma equilibrada les seves possibilitats artístiques.

En el que a la tècnica es refereix, és necessari concebre-la (i fer-la concebre a l'alumne) en un sentit profund, com una verdadera 'tècnica de la interpretació', que supera de molt el concepte del mer domini de la mecànica corporal (que, tanmateix, és part integrant d'ella); de fet, la tècnica, en el seu sentit més ampli, és la realització mateixa de l'obra artística i, per tant, es fusiona, s'integra en ella i és, simultàniament, mitjà i finalitat.

El procés d'ensenyament ha d'estar presidit per la necessitat de garantir la funcionalitat dels aprenentatges, assegurant que puguin ser utilitzats en les circumstàncies reals en les quals l'alumne els necessita. Per aprenentatge funcional s'entén no només la possible aplicació pràctica del coneixement adquirit, sinó també, i sobretot, el fet que els continguts siguin necessaris i útils per dur a terme altres aprenentatges i per enfrontar-se amb èxit a l'adquisició d'altres continguts. D'altra banda, aquests han de presentar-se amb una estructuració clara de les seves relacions, plantejant, sempre que es consideri pertinent, la interrelació entre diferents continguts d'una mateixa àrea i entre continguts de diferents assignatures.

La presència intensiva al centre per part dels alumnes característica d'aquests ensenyaments, en les que, a diferència dels restants ensenyaments del sistema, l'horari lectiu és, alhora, horari d'estudi, propicia un estret vincle entre el professor i l'alumne del que és necessari tenir consciència, a fi de poder obtenir-ne els millors resultats.

Per això revesteix especial importància la participació freqüent, si no continuada, dels alumnes en totes aquelles activitats que, com els diferents tallers coreogràfics i representacions públiques, han d'incidir positivament en el procés que condueix a la seva formació, per quant les esmentades activitats suposen un contacte real amb l'experiència de la interpretació artística.

Respecte a això últim, ha de tenir-se molt present que els ensenyaments professionals de dansa són les úniques que poden desembocar directament al món professional, ja que l'inici de l'exercici actiu de la professió se situa a partir dels 18 anys. Per tant, es fa necessari planificar aquests estudis tenint present aquesta realitat professional.

Per aquesta raó, els projectes i programacions dels professors hauran de posar en relleu l'abast i significació que té cada una de les especialitats i assignatures en l'àmbit professional, establint una major vinculació del centre amb el món del treball i considerant aquest com objecte d'ensenyament i aprenentatge i com recurs pedagògic de primer ordre.

El caràcter obert i flexible del projecte educatiu confereix gran importància al treball conjunt de l'equip docent. El projecte educatiu del centre és un instrument lligat a l'àmbit de reflexió sobre la pràctica docent que permet a l'equip de professors adequar el currículum al context educatiu particular del centre.

La informació que subministra l'avaluació ha de servir com a punt de referència per a l'actuació pedagògica. Per això, l'avaluació és un procés que ha de dur-se a terme de forma contínua i personalitzada, en la mesura que es refereix a l'alumne en el seu desenvolupament peculiar, aportant-li informació sobre el que realment ha progressat respecte de les seves possibilitats.

Els processos d'avaluació tenen per objecte tant els aprenentatges dels alumnes com els processos mateixos d'ensenyament. Les dades subministrades per l'avaluació serveixen perquè l'equip de professors disposi d'informació rellevant a fi d'analitzar críticament la seva pròpia intervenció educativa i prendre decisions sobre això. Per a això, la informació subministrada per l'avaluació contínua dels alumnes ha de relacionar-se amb les intencions que es pretenen i amb el pla d'acció per dur-les a terme. S'avalua, per tant, la programació del procés d'ensenyament i la intervenció del professor com a organitzador d'aquests processos.

És precís concretar dins del projecte educatiu del centre les formes, instruments i situacions més adequades per realitzar aquest tipus d'avaluació. En ell, els equips docents, a més de contextualitzar els objectius generals i criteris d'avaluació dels ensenyaments professionals de dansa, hauran d'especificar els objectius i criteris d'avaluació per a cada una de les assignatures en cada un dels cursos en els quals s'imparteixin aquestes.

És necessari que l'alumne participi en el procés a través de l'autoavaluació i la coavaluació, en una etapa en la que es pretén impulsar l'autonomia de l'alumnat i la seva implicació responsable, i en la que l'elaboració de judicis i

críteris personals sobre diferents aspectes és una intenció educativa preferent.

— o —

Num. 19984

Resolució del director general de Formació Professional i Aprenentatge Permanent de 10 de setembre de 2009 per la qual es dicten instruccions per concretar el procediment d'admissió i de matrícula als ensenyaments de primer nivell de tècnic esportiu en Muntanya i escalada per al curs escolar 2009-2010

L'Ordre de 28 de juliol de 2008 de regulació dels ensenyaments esportius de règim especial establerts a l'empara del Reial decret 1913/1997, de 19 de desembre, i de l'exhauriment de determinades formacions esportives (BOIB núm. 113 de 14 d'agost) estableix en la disposició addicional un desplegament i una concreció anual d'aquesta amb una Resolució que concreti les dates en què s'han de fer les actuacions que s'hi regulen, així com altres aspectes de l'esmentat procés d'admissió.

Per tot això, de conformitat amb la normativa indicada, dict la següent

RESOLUCIÓ

Primer

1. Aprovar les instruccions que despleguen l'Ordre de la consellera d'Educació i Cultura de 25 novembre de 2008, mitjançant les quals es concreten determinats aspectes del procediment d'admissió i de matrícula de l'alumnat per cursar ensenyaments esportius de règim especial.

2. Les instruccions s'adjunten com a Annex 1 a aquesta Resolució.

Segon

Aquesta Resolució comença a vigir l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 10 de setembre de 2009

El director general de Formació Professional i Aprenentatge Permanent
Miquel Mestre Morey

ANNEX 1
Instruccions

Capítol I
Disposicions generals

Article 1

Àmbit d'aplicació d'aquestes instruccions

1. Aquestes instruccions concreten el procediment que s'ha de seguir per a l'admissió i la matrícula als ensenyaments de primer nivell de tècnic esportiu en Muntanya i escalada per al curs escolar 2009-2010, als centres sostinguts amb fons públics a les Illes Balears, en la modalitat d'ensenyaments presencials i en règim ordinari, per cicles complets.

2. Aquestes instruccions no són d'aplicació per a l'admissió i la matrícula als ensenyaments esportius de règim especial en règim d'oferta parcial.

Capítol II
Sol·licitud d'admissió als ensenyaments de primer nivell de tècnic esportiu en Muntanya i escalada per al curs escolar 2009-2010

Article 2

Informació necessària per a les persones sol·licitants

1. Les persones interessades a cursar els ensenyaments de primer nivell de tècnic esportiu en Muntanya i Escalada per al curs escolar 2009-2010, poden trobar informació a la pàgina web de la Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent (<http://aper.caib.es>). Aquesta informació també es pot trobar a qualsevol dels centres educatius que imparteixen aquests ensenyaments esportius a les Illes Balears.

2. Els centres educatius han de posar a l'abast de les persones interessades, des d'abans de l'inici del període d'admissió de sol·licituds, la informació sobre l'horari en què s'han d'impartir els ensenyaments que tenen autoritzats i, si n'és el cas, informació addicional sobre els mòduls que s'imparteixen a instal·lacions que no pertanyen al centre.

Article 3

Persones que poden demanar una plaça als ensenyaments de primer nivell de tècnic esportiu en Muntanya i escalada per al curs escolar 2009-2010

1. Per a l'admissió als ensenyaments esportius cal formalitzar la sol·licitud corresponent encara que l'aspirant estigui cursant altres ensenyaments al mateix centre.

2. Han de presentar la sol·licitud d'admissió als ensenyaments esportius totes les persones interessades en cursar-los que puguin sol·licitar una plaça pel torn d'accés mitjançant prova, o bé que tinguin les condicions acadèmiques per accedir-hi.

Article 4

Models de sol·licituds

1. Les persones que es trobin en alguna de les situacions que permeten demanar plaça en un cicle pel torn d'accés mitjançant prova han d'emplenar el model de sol·licitud d'admissió als ensenyaments esportius de règim especial de grau mitjà (Annex 4). A la sol·licitud s'ha d'adjuntar la documentació que figura a l'article 10 d'aquesta Resolució.

2. Les persones que es trobin en alguna de les situacions que permeten demanar plaça pel torn d'accés amb requisits acadèmics han d'emplenar el model de sol·licitud d'admissió als ensenyaments de primer nivell de tècnic esportiu en Muntanya i escalada per al curs escolar 2009-2010 (Annex 5). A la sol·licitud s'ha d'adjuntar la documentació que figura en l'article 11 d'aquesta Resolució.

3. Tots els models de sol·licitud que s'indiquen en els punts anteriors d'aquest article els ha de facilitar el centre educatiu i també es poden trobar a la pàgina web de la Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent (<http://aper.caib.es>).

Article 5

Contingut de les sol·licituds

1. La persona interessada ha d'indicar a la sol·licitud els blocs i mòduls en què es vol matricular.

2. La matrícula al bloc pràctic s'ha de fer una vegada acabat el bloc comú, específic i complementari, per això s'ha d'utilitzar el model de sol·licitud d'admissió al bloc pràctic (Annex 6).

Article 6

Centre per sol·licitar plaça

1. Les persones interessades a cursar aquests ensenyaments únicament han de presentar la sol·licitud d'admissió juntament amb la documentació corresponent en el centre educatiu en el qual s'han d'impartir aquests ensenyaments. La sol·licitud s'ha de presentar en horari d'oficina a la secretaria del centre esmentat.

2. Quan una persona resident a Menorca, Eivissa o Formentera estigui interessada a cursar aquest ensenyament pot presentar la sol·licitud i la documentació que ha d'adjuntar-hi a l'IES que imparteixi els ensenyaments esportius que tinguí més a prop. Aquest IES ha d'acabar les còpies dels documents que s'adjunten a la sol·licitud i ha d'enviar, per fax, al centre en què es demana la plaça una còpia de la sol·licitud i de la documentació adjunta. Un cop acabat el termini d'admissió de sol·licituds ha de trametre al centre esmentat els originals de les sol·licituds i tota la documentació adjunta.

Article 7

Termini d'admissió de sol·licituds per a les persones que accedeixen pel torn d'accés mitjançant prova

Les sol·licituds s'han de presentar del 5 al 6 d'octubre de 2009, ambdós inclosos.